

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 33 • NUMMER 4 • APRIL 2007

Lintjesregen

15-17

Lopen voor de poedelprijs

18-19

Christiaan Koehler

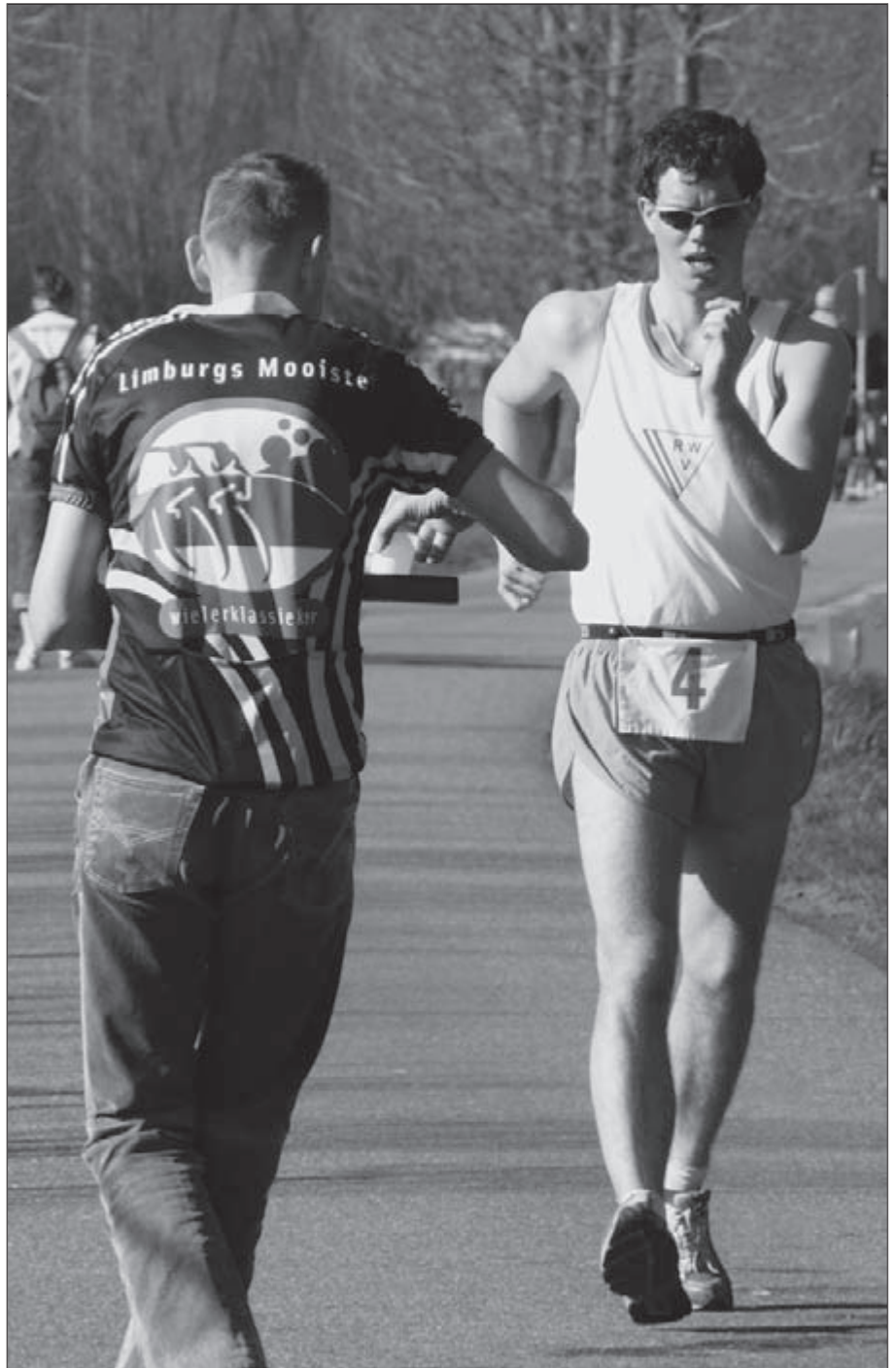
20-21

Laatste winterserie

22-23

*Aad Levering reikt in volle vaart
Wilfried van Bremen een
verfrissing aan*

Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Boetje Huliselan
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactieadres:

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
040 848 77 23

Redactie:

Peter van de Ven
Mirjam Kies
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Marten Hogeweg (opmaak)

Verzending OLAT-Nieuws

Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
voor plaatsing in het meinummer:
uiterlijk 22 april

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
OLAT Nieuws webeditie: www.olat.nl*

INHOUD OLAT NIEUWS 4

Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Paastocht Asten	4-5
Prikbord	6
Ledenadministratie	7
Onze jarigen	8
Vooruitblik Clubreis Ardennen <i>Mirjam Kies</i>	9
Vooruitblik Paastocht Asten <i>Mirjam Kies</i>	9
Clubkampioenschap; agenda LPS	10-14
Lintjesregen met een gouden randje <i>Mirjam Kies</i>	15-17
Lopen voor de poedelprijs <i>Mirjam Kies</i>	18-19
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (33) <i>Christiaan Koehler</i>	20-21
Winterserietocht Cromvoirt <i>Ad van Asten</i>	22-23
Land's End naar John O'Groats (3) <i>Piet Jansens</i>	24-29
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	29
Hartje Winter Wandeling <i>Peter van de Ven</i>	30

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Bond. Op onze jaarvergadering is een voorstel aangenomen om tegen een mogelijke toekomstige verhoging van de ledenafdracht te stemmen op de vergadering van de Regio Brabant-Zeeland van de KNBLO-NL. Op deze vergadering heeft OLAT stemrecht.

Op 12 april is er een vergadering van deze Regio en wordt ook de agenda van de jaarvergadering van 28 april van de landelijke KNBLO-NL besproken. Op deze laatste vergadering hebben de verenigingen waaronder OLAT geen stemrecht, maar worden vertegenwoordigd door de Regio.

De agenda bevat ook het punt Financiële aangelegenheden, waarbij de toekomstige afdrachtsystematiek behandeld wordt. Wat de voorstellen zullen zijn – en of dit een verhoging inhoudt – weten we nog niet, dat komt pas op de vergadering van 12 april aan de orde. Wel zullen we de vinger aan de pols houden om zodoende zo goed mogelijk te stemmen in overeenstemming met het besluit van onze eigen jaarvergadering.

Cursus GPS. Wandelen met GPS heeft in toenemende mate de belangstelling van veel wandelaars. Eind mei geeft Theo Tromp een cursus GPS. Belangstellenden kunnen zich opgeven bij Theo.

-Kees van Vessem-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolent†, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, en Toon van Wordragen

Voorwoord

Geheim

Men spreekt bij de regering weleens van een goed bewaard geheim, maar dan blijkt dikwijls dat het toch vrij snel uitlekt. Nu, kan ik je wel verzekeren dat het bij de wandelsportvereniging OLAT niet zo is, en een geheim hier goed bewaard blijft. Dat heb ik zelf ondervonden op de algemene ledenvergadering van zaterdag 3 maart. Daar werd ik op een gegeven moment uitgenodigd om naar voren te komen, om tot mijn verrassing de hoogste onderscheiding op het gebied van de wandelsport van OLAT in ontvangst te nemen, namelijk de Cornelis van Montfort Trofee.

Atleten willen weleens zeggen als ze het allerhoogste hebben bereikt: nu gaan we stoppen. Voor mij is dat nog niet aan de orde. Ik heb de vergadering meegedeeld dat ik nog een jaar mijn functie als voorzitter zal blijven ambiëren. Daarna wil ik mij zeer zeker nog inzetten voor onze Rooise dinsdagwandelingen en de Rooise Avondvierdaagse.

Maar ik wil ook van dit voorwoord gebruik maken om al diegenen die mijn voordracht hebben gesteund – en dan mag ik vooral de dinsdagwandelaars uit Rooi niet vergeten – mijn hartelijke dank over te brengen. Het was voor mij een blijk van waardering. Ik heb het altijd (en nog) met veel plezier gedaan; je krijgt er ook veel dankbaarheid voor terug van de wandelaars.

Dat bleek steeds weer op de verzorgingsposten, waar de wandelaar zijn natje en droogje kon gebruiken. Maar helaas waren de weergoden ons het afgelopen jaar niet gunstig gezind. Iedere maand hebben we regen of veel wind gehad. Voor de winterserietocht in Cromvoirt – de laatste van het seizoen – had ik toch zo gehoopt dat we dan eens droog weer mochten hebben met een duizend wandelaars. Maar intussen weten we dat deze wens helaas niet is uitgekomen omdat de dag zo slecht begon. Toch was het later fijn wandelweer, veel beter dan de voorspellers ons lieten geloven.

Ik eindig daarom met de bekende leus:

Allen aan de wandel!

En tot ziens op onze volgende tocht,

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden

Toon van Wordragen

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@home.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paulcanters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Janet van Gennip
040 2552742/040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer zo'n acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt. Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Er zijn een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens. Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee, en in tegenstelling tot andere OLAT wandelingen mogen bij deze wandeling de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Méér informatie?

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl
Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl

ZOMERPROGRAMMA 2007

Datum	Route	Startpunt
24 apr	Beverbeek	Achelse Kluis, 040-2069955 Abdijweg 50 (Horeca), 5556 VE Achel
08 mei	Rondje Kamersven	Café 't Hof, 0495-591404 Oranje Nassaulaan 1, 6026 BW Maarheeze
22 mei	'Soppen in de Peel'	Herberg De Morgenstond, 0493-529251 St.Barbarastraat 35, 5766 PC Griendtsveen
05 jun	Gorp en Roovert	Café de Zwaan, 013-5056086 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
19 jun	Moost en Zoom	Café de Stoep, 077-4660770 Roggelse Dijk 19, 5768 RA Meijel
03 jul	Dommeldalroute	Kringloopcentrum, 0413-490950 Sluitappel 17, 5491 TS Sint-Oedenrode
17 jul	Wijboschbroek	Abdij van Berne, 0413-294077 Abdijstraat49a, 5473 AD Heeswijk
31 jul	Doeverenroute	Café Westhoek, 0416-373835 Eindstraat 50, 5151 AE Drunen

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandegroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2006/2007

Datum	Startpunt
10 apr	Den Beckart
17 apr	't Riethof
24 apr	Oud Rooy
1 mei	Den Toel
8 mei	Den Beckart
15 mei	't Riethof
22 mei	Oud Rooy
29 mei	Vresselse Hut

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennis maken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of
Betsie van Mil 0413 475454

CLUBREIZEN 2007

21 april	GR 5	Kanne - Dalhem	25 - 21 km
30 juni	GR 126	Anseremme - Houyet	27 - 21 km
25 augustus	GR 577	Marche - Han sur Lesse	27 - 18 km
22/23 september	GR 126	JHB Namen	zat. 19 km zon. 25 km
NB: voorinschrijven moet vóór 31 mei			
27 oktober	GR 512	Boutersem - Neereisse	26 - 21 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.
Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 55,00; niet leden € 65,00

Dagtocht: leden € 19,00; niet leden € 23,00

Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Futlaan) 07.35 uur

Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,

6006 ZM Weert, 0495 537775

toon.van.wordragen@hetnet.nl

30e PAASTOCHT ASTEN

Tweede Paasdag 9 april 2007

Startplaats: Café Jan van Hoek
5721 GE Markt 12, Asten (N.Br.)

Afstanden: 10 - 15 - 20 - 30 - 40 km

Starttijden:

40 km 08.00 - 09.30 uur

30 km 08.00 - 09.30 uur

20 km 09.00 - 12.30 uur

15 km 09.00 - 12.30 uur

10 km 09.00 - 12.30 uur

Inschrijfgeld:

€ 3,50

€ 3,50

€ 3,10

€ 2,60

€ 2,60

Nordic Walking:

start 10 - 15 - 20 km 11.00 uur

start 30 - 40 km 09.30 uur

Sluiting startbureau: 17.00 uur

Korting:

voor OLAT-leden: € 2,00

voor Bondsleden: € 0,50

(uitsluitend op vertoon geldige lidmaatschapskaart)

Het inschrijfgeld is inclusief de verzorging bij de wagenrustposten, sticker en stempel.

Verdere informatie kunt u krijgen bij:

Marinus van Roosmalen tel/fax 0413 475467 of 0495 450325

pasen@olat.nl

Zo bereikt u ons per auto:

Autoweg Eindhoven/Venlo A67, afslag 36 Asten

WANDELPADEN

Geslaagden Graaf van Hornepad

Vera Kox

Nuenen

Lenie Kraker

Eindhoven

SECTIE LANGE AFSTAND KNBLO-NL

Afgelopen periode zijn er weer aantal onderscheidingen uitgereikt

Super Kennedy walker (zilver)

J.M. den Hartog

Breda

Kennedy walker (brons)

Mia Alberink

Denekamp

JUBILEUM & ROOIS KLOMPENPAD

Mogelijk dat we hier een andere naam voor zullen bedenken, omdat de Klompenpaden die er zijn allemaal in Utrecht liggen, maar het zou een naam moeten worden waarin Rooi en zijn omgeving tot uiting komen. Er zijn ideeën naar voren gebracht als Populieren- of Peppelpad.

Ook zullen we op korte termijn met enkele andere instanties waaronder Staatsbosbeheer en SRE om tafel gaan zitten., om te kijken of er samenwerking mogelijk is i.v.m. de knooppunt-routes die ook in Rooi aangelegd gaan worden. We houden u op de hoogte.

WANDELROUTE INTERMEDI-ART

In Nijmegen wordt een rondwandeling van 26 kilometer uitgezet, die loopt via Ooij, Beek, Berg en Dal, Ubbergen en weer terug naar Nijmegen. Het moet een soort kunstroute worden, die gemarkeerd zal worden als KNBLO-NL themapad. Via het Airbornepad kwam de organisatie bij ons terecht. Erik Dikken heeft toegezegd om aan dit kunstpad mee te werken.

CURSUS OZI-EXPLORER & GPS

Op vrijdag 25 mei en woensdag 20 juni geef ik een cursus over de mogelijkheden van de computer bij het uitzetten van wandelroutes. Daarbij wordt gebruik gemaakt van het programma Ozi-explorer en ook van GPS.

De cursus wordt 's avonds gegeven in wegrestaurant Hornerhoek of in omgeving Weert. Er wordt een bijdrage van € 15,- gevraagd, waarvoor men naast een consumptie ook oefenmateriaal ontvangt om daarna het geleerde in de praktijk te brengen. Opgave bij Theo Tromp; liefst via de mail (zie colofon).

WANDELPAD 100 JAAR KNBLO-NL

De wandelpaden in het kader van '100 jaar KNBLO-NL' zullen de geel/blauwe markeringen krijgen; net als voorheen gebruikelijk was. Het uitzetten van de routes in Limburg loopt voorspoedig en ik verwacht dit gedeelte voltooid te hebben als u dit leest. Hierna moeten natuurlijk nog gebiedsbeschrijvingen en aanvullingen bijeen gebracht worden, zodat gewerkt kan worden aan de volgende etappe: het aanvragen van de vergunningen en het persklaar maken. Verder verwacht ik dat Noord-Brabant voor 1 juni gereed aangeleverd kan worden. Ook Zeeland zit op schema zoals ik verneem van Theo Klanke.

In Gelderland is een kink in de kabel gekomen. Ruud van der Horst heeft zich door omstandigheden moeten afmelden. Omdat de streefdatum van dat pad pas eind van het jaar is zal ik me ook daar gaan inzetten om het in 2008 voltooid te hebben.

Helaas zijn er nog geen reacties gekomen op de oproep om in de toekomst een stukje pad te adopteren. Er wordt dus nog gezocht naar mensen die een traject van ca. 20/30 kilometer willen gaan onderhouden en zorgen dat de markering in orde blijft. Het pad moet operationeel zijn begin 2008. Verder zoeken we ook nog iemand die de route geheel wil nalopen ter controle van de routebeschrijving en de zinsbouw. Dus: vrijwilligers voor dit wandelpad kunnen zich bij mij melden.

CENTURION WALKING RACE LONDEN

Van zaterdag 28 op zondag 29 juli wordt in het Londense Battersea Park weer de jaarlijkse snelwandelwedstrijd over 100 Engelse Mijl gehouden. De afgelopen jaren zijn we hier steeds gezamenlijk naar toe geweest, met een verzorgingsploeg van OLAT. Ook dit jaar is zo'n groepsreis mogelijk, als daar interesse voor is. Het zal een 4 of 5-daagse reis worden; vertrek donderdagnacht met de veerboot vanaf Hoek van Holland; vrijdag bezoek aan Londen en zondagnacht of maandag terug. Mocht je belangstelling hebben, laat het mij – Theo Tromp – dan z.s.m. weten. Liefst per mail of post, omdat ik voorlopig telefonisch niet bereikbaar ben i.v.m. verblijf in het buitenland. Ook supporters kunnen mee.

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Dhr. Huub Verhagen

nieuw adres: Postbus 289, 5530 AG Bladel

Mevr. Nelly van Veghel

nieuw adres: D. van den Elsenhof 12, 5741 BZ Beek en Donk

AANMELDINGEN

Mevr. Henny Lenten

Gildestraat 1, 6006 LB Weert

Dhr. en Mevr. Peter en José van Zon – van Doormaal

Hoogemierdseweg 19, 5094 AA Lage Mierde

Dhr. Ed Litjens en Mevr. Lia Laros

Sweelinckstraat 58, 5144 VC Waalwijk

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP

Mevr. Astrid van Amerongen, Doetinchem

Dhr. en Mevr. Daan en Will v/d Donk – Gotink, Helmond

Mevr. Annie Janssen, Neerkant

Mevr. Antoinet Hanegraaf – Ondersteijn, Nuland

Beste wandelaars,

Hartelijk dank voor de vele kaarten en de belangstelling tijdens mijn ziekte; ook voor het bezoek in het Catharina Ziekenhuis in Eindhoven.

Na mijn operatie en de bestraling ben ik nog verpleegd door de thuiszorg in Breda. In mei moet ik op controle in het Catharina Ziekenhuis. Ik wens iedereen mooie wandelingen toe.

Groeten van Piet de Ruijter in Breda

WEEKEND-CLUBREIS GAAT DOOR; WEL OP TIJD INSCHRIJVEN!

In ons vorige nummer kondigden wij het Ardennen-weekend van 22 en 23 september nog aan 'onder voorbehoud'. Inmiddels is bekend dat deze weekendreis met overnachting in de jeugdherberg van Namen zeker doorgaat.

Let er wel op, dat u zich al vóór 31 mei moet inschrijven voor deze clubreis. Dat houdt verband met het bespreken van de jeugdherberg.

Op het programma staan twee stukjes van de GR 126. Nadere inlichtingen over de clubreizen staan op pagina 5 van dit blad.

Snelwandelen met hond

„Hé, kun je tegenwoordig ook al je hond laten meelopen bij het snelwandelen?”

Ja en nee. Ja, want hier zien we hoe Alex Wijsman zich op het parkoers in Olland laat vergezellen door viervoeter Joyce. Nee, omdat hij bezig was met opwarmen voor de 5 km-wedstrijd; tijdens de wedstrijd zelf deed de hond niet mee.

Maar op het parkoers liepen intussen al wel de deelnemers op de langere afstanden. „Het leuke was: op de finishlijn werd ik gewoon geklokt door Theo Tromp, die niet in de gaten had dat ik alleen maar aan het inlopen was. Hij moest mijn tijd er weer uithalen”, vertelt Alex lachend.

De hond is niet van hemzelf, maar van Carry en Marcelino. „Ik had 'm eerder al eens gezien op het NK snelwandelen in Tilburg. Het is een echte lieverd. Ze zeiden: 'neem maar mee'. Ik liep ongeveer 9 km per uur en hij kon me goed bijhouden. Hij zal het wel gewend zijn, want Marcelino neemt hem ook mee op zijn trainingsrondjes.”

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag.
Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

APRIL

15	Lida de Boer	Maarssen
15	Louis Beckx	Schaffien
15	Henk Peters	Lage Mierde
16	Peter van den Brink	Laren
16	Simon Willems	Gastel
16	Thea de Vlieger	Eindhoven
17	Piet v/d Ree	Maarheeze
17	Cees Visser	Bemmelt
17	Frans van den Boom	Helmond
17	Liny Clijsen	Sint-Oedenrode
17	Cor Kersten	Uden
18	Piet Knoester	Geldermalsen
18	Gerard Billekens	Geldrop
18	Carien Rutten	's-Hertogenbosch
19	Jan Warrink	Tiel
19	Alfred Verkoelen	Meijel
19	Hans Stienen	Helmond
19	Jannie Treur - de Koning	Geldrop
20	Jan van Boerdonk	Sint-Oedenrode
21	Frans Bouwens	Sint-Oedenrode
21	Tjeu van den Kerkhof	Weert
22	Lies Bouwmans - van Geleuken	Weert
22	Jack Hendriks	Veldhoven
22	Ben van der Velden	Groenlo
23	Geert-Jan Doms	Eindhoven
23	Bart Lutke Schipholt	Helmond
23	Jan Kleemans	Prinsenbeek
24	Antoinette Vissers - Arts	Mill
24	Govert Kornet	's-Hertogenbosch
24	Bart van der Kraan	's-Hertogenbosch
24	Walter Hagelaars	Best
25	Ger Jansen	Eindhoven
26	Toon van den Broek	Nijmegen
26	Jan Knol	Rosmalen
26	Guillermo Martinus	Tilburg
27	Annette Zwart	Amsterdam
27	Tiny Hurkens	Vianen NB
27	Harold Jansen	Eindhoven
27	Jose Davidse - Dieten	Eindhoven
28	Ton Dorn	Eindhoven
28	Paulien van Berlo	Oss
29	Wim van de Kerkhof	Leende
29	Martin Goossens	Valkenswaard
30	Ilse de Boer	Asten-Ommel
30	Constant Dedel	Baarn
30	Wesley van der Gouw	Waalwijk

MEI

1	Piet van Buul	Eindhoven
1	Arie van Gils	Tilburg
1	Marika Beckers-van Hout	Eindhoven
1	Kees van Summeren	Sint-Oedenrode
2	Albert v/d Schans	Eindhoven
2	Annika Niesert	Maarssen
2	Evert van Ampting	's-Hertogenbosch
2	Ria Boerefijn	Nuenen
3	Martina de Wit - Verbakel	Veghel
3	Adri van der Graaff	Breda
3	Marie-Cathrien Wielens - Wijn	Sint-Oedenrode
4	Renate Waterkamp	Best
4	Gerard de Rooij	Breda
4	Fried van Rijt	Helmond
5	Pia Kersten	Zevenaar
5	Piet Severin	Riethoven
5	Ricky van de Tillaart	Eindhoven
5	Jose Schimmel	Eindhoven
5	Hanny van Uppelschoten	Geldermalsen
5	Dilia van den Berg - van der Putten	Sint-Oedenrode
6	Toon van Boxtel	Haaren
6	Tini Koolen - Cuijpers	Nederweert
6	Ger Verhagen	Reusel
6	Lineke den Boer	Zwijndrecht
6	Francien Heussen - Passage	Helmond
6	Henk Heijmans	Sint Oedenrode
7	Esther van der Velden	Veghel
7	Anton Stoop	Beek en Donk
7	Tiny Severin - de Boer	Riethoven
8	Lenie Franssen	Weert
8	Truus Kusters	Ysselsteyn
8	Wil van den Brand	Eindhoven
8	Gerard Meeuws	Someren
9	Henk Frijters	Roosendaal
9	Annie Beekmans	Beek en Donk
9	Maria Verschuren	Beek en Donk
10	Pierre Verstegen	's-Hertogenbosch
10	Geert van Dijk	Veghel
10	Rinus Ars	Eindhoven
10	Job van de Berg	Nederweert
10	Lucie van Overbeek	Oost-West en Middelbeers
12	Peter van de Ven	Cuijk
12	Wim Freriks	Winterswijk
13	Henk Vellema	Eindhoven
13	Elly Teeuwen	Sint-Oedenrode
13	Pieter Boots	Grashoek
14	Corry van Loon - van Riel	Tilburg
14	John van Berkel	Tilburg

Paastocht vanuit Asten

De jaarlijkse Paastocht vanuit Asten blijft deze keer binnen de driehoek Asten-Deurne-Helmond. De wandelaars komen door grote stukken buitengebied, afgewisseld door bossen, heide en veengebiedjes, met hier en daar nog wat restanten van kloosterboerderijen uit de Middeleeuwen.

Vanaf de start in café Jan van Hoek in Asten loopt men in noordelijke richting het dorp uit. Al vrij snel wordt de snelweg A67 overgestoken, waarachter de Oostappensche Heide ligt. Dit is een bijzonder natuurgebied met landduinen en dekzandruggen, wat garant staat voor behoorlijke hoogteverschillen. De duinen zijn grotendeels met naaldbos begroeid. Na het passeren van de recreatieplas Oostappen verlaat men de bosduinen en gaat het landschap over in de landerijen langs de Astensche Aa. Een eindje verder, in het oeroude buurtschapje Voorste Beersdonk, staat voor alle wandelaars de eerste wagenrust gereed.

Na de rustpost scheiden zich de wegen. De 10 km wordt vanaf hier teruggeleid naar Asten, de 15 km heeft het keerpunt nabij de Heibergweg en de rest loopt verder in de richting van de Zuid-Willemsvaart en het Kloostereind. Even voorbij Brouwhuis maken ook de wandelaars op de 20 km zich op voor de terugtocht. De 30 en 40 km steken de autoweg N279 over en komen zo terecht op de uitgestrekte Brouwhuissche Heide. De 40 km steekt dan ook nog de spoorlijn over en treft in het gehuchtje De

Rakt de tweede wagenrust. Daarna gaat men in oostelijke richting verder langs het Buntven. Dit ven is in de laatste ijstijd ontstaan uit een afgesneden bocht van de Bakelse Aa en beslaat zo'n acht hectare. Door afplaggen en actief bosbeheer geeft men hier de oorspronkelijke begroeiing, waaronder zonnedaauw en snavelbies, weer een kans. Bij het gehucht Kleine Bottel gaat men opnieuw het spoor over, om dan via Grote Bottel af te zakken in de richting van Vlierden.

In de nabijgelegen bossen treffen de 30 en 40 km elkaar weer; op het campingterrein hebben de wandelaars een horecarust. Daarna gaan zij over de bospaden van de Brouwhuissche Heide terug naar de wagenrust in Voorste Beersdonk. Onderweg krijgen zij gezelschap van de wandelaars op de 15 en 20 km. Na de rust trekken alle afstanden weer gezamenlijk op, over de Astensche Aa en de Oostappensche Heide, over het viaduct en zo terug naar Asten. Voor starttijden, inschrijfgeld e.d. zie pagina 5.

-Mirjam Kies-

Kanne-Dalhem: door mooi gebied met rijke historie

Voor de volgende clubreis (21 april) hoeven onze buschauffeurs nu eens niet zo ver te rijden. De wandelroute begint pal over de Belgische grens in het dorpje Kanne, even ten zuiden van Maastricht. Deze 'parel van de Jekervallei' ligt in het gebied waar vanouds mergel (zachte kalksteen) wordt gewonnen en na de brug over het Albertkanaal passeert men dan ook diverse groeves.

Het traject Kanne-Dalhem is onderdeel van de GR5 naar Nice en loopt dus grotendeels in zuidelijke richting. Achtereenvolgens worden de dorpjes Eben-Emael, Moulins en Wonck aangedaan, waarbij het riviertje de Geer nooit ver weg is. Een deel van het stroomgebied is natuurreservaat. Voorbij Wonck stijgt het pad gestaag, en achter de Hauts de Froidmont wachten dan wat fraaie panorama's op de Maasval-

lei, met aan de overzijde van de rivier het stadje Visé waarvan de historie teruggaat tot Karel de Grote.

Na een afdaling wordt eerst het Albertkanaal overgestoken, vervolgens de Maas, dan de snelweg en de spoorlijn. Langs dit spoor – en na een blik op het in Maaslandse Renaissancestijl gebouwde stadhuis met carillon – verlaat men Visé. Het laatste stuk naar Dalhem bestaat uit niet al te heuvelachtig gebied, met bossen en velden. Het pad volgt hier min of meer het riviertje de Berwinne. Na de fraaie historische gebouwen die men onderweg al heeft gezien, is het eindpunt Dalhem met zijn middeleeuwse benedenstad ongetwijfeld de slagroom op de taart.

Voorinschrijving verplicht: zie pag. 5

-Mirjam Kies-

Tegenvaller bij Vierdaagse 2007

Nee, wij gaan hier niet verkondigen dat het in de derde week van juli weer bloedheet gaat worden. Het gaat deze keer om de binnenstad van Nijmegen, waar in dezelfde week de Vierdaagsefeesten worden gehouden.

Doordat de pachtprizen tot 150 procent zijn gestegen, dreigen verschillende feestpleinen te verdwijnen, en de horecaondernemers zien zich gedwongen dit in het pilsje door te berekenen. Organisator ACBN heeft dit in zijn (oneindige?) wijsheid beslist, meldt De Telegraaf. Waar deze letters voor staan, wordt in het betreffende artikel niet vermeld. Wel is zeker dat veel feestgangers hierdoor verstek zullen laten gaan.

OLAT-Vierdaagselopers hebben een geluk bij een ongeluk: zij nemen hun natje en hun droogje in de Ganzenheuvel, en daar hebben ze geen terras (hooguit de stoeprand)!

Bron: De Telegraaf, 4 maart

Start Vierdaagse gewijzigd

De meeste mensen die de Vierdaagse gaan lopen, schrijven zich in op de 40 km. Die grote bulk van circa 24.000 wandelaars wordt dit jaar voor het eerst opgesplitst in twee startgroepen. De eerste groep vertrekt tussen 05.15 en 06.00 uur; de tweede groep een uur later. De organisatie wil hiermee opstoppingen en onveilige situaties voorkomen.

Voor de wandelaars die in Nijmegen 30 of 50 km per dag lopen, blijft alles bij het oude.

Bron: NOS Teletekst, 27 februari

Al 70 jaar aan de wandel

Een hoogbejaarde inwoner van Zeist heeft een gemeentelijke onderscheiding gekregen omdat zij al zeventig jaar lid is van de Stichtse/Gooise Wandelsportbond. Voor de Tweede Wereldoorlog wandelde mevrouw Achterberg haar eerste Vierdaagse; in totaal liep ze tegen de 90.000 kilometer bij elkaar.

Bron: RTV Utrecht, 26 februari

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand OLAT-clubkampioenschap per 19-03-2007

1	Marcelino Sobczak	4475	39	Rolf Craanen	510	13	Monique Barten	350
2	Kees Lambregts	4230	40	Rob Keetlaer	430		Louis Claassen	350
3	Pe Everaerts	3725	41	Paul Canters	395		Theo Tromp	350
4	Gerrit Arfman	2510	42	Jan Dinnissen	360		Ton van Dijk	350
5	Henk Plasman	2480		Martien van Achterberg	360	13	Hanny van Rijt	350
6	Boetje Huliselan	2390	12	Coby Visser	360		Rinus van Ars	350
7	Ron Timmermans	2270		Henk Vink	360	13	Dagmar Vos	350
8	Ernst Westerhoff	1930	46	Dirk Belder	350		Leo Schuurmans	350
9	Pieter Boots	1900		Ad van Asten	350		Kees Mol	350
	1 Rinda Scheltens	1900		Peter Koolen	350	63	Ben Duin	345
11	Ton de Jong	1740		Wil Timmermans	350	64	18 Janny den Braber	30
12	2 Sonja Arfman	1675		Cor v/d Heijden	350		Onno vd Kraan	30
13	3 Hanny Klumpkens	1580	13	Maria vd Oetelaar	350	66	19 Joop Reichenfeld	25
14	4 Riet Emans	1335	13	Doortje vd Akker	350		Willem Schoonhen	25
	Sjef Koolen	1335		Jan van Houtum	350	20	Mirjam Kies	25
16	Evert van Ampting	1290						
17	Jelte van der Zee	1135						
18	Hans de Vries	1040						
19	Gerrit van Haandel	960						
20	5 Henny van de Haring	930						
	Frits Mennen	930						
	Co Tops	930						
	Ad Verbakel	930						
	5 Jeannette v Boerdonk	930						
25	Klaas Bakker	875						
26	Mart Douven	870						
	7 Nicole Nacken	870						
28	8 Betsie Geerts	860						
29	9 Carry Ombelet	825						
30	Hans Pranger	810						
	10 Connie Raijmakers	810						
	Huub Raijmakers	810						
33	Jan Warrink	775						
35	Henry Gerrits	645						
36	Theo Klanke	610						
37	Claude Herman	580						
	Kees Punselie	580						

Programma OLAT-clubkampioenschap

Datum	Plaats	Ver.	Srt.	Afstand	Punten	Bonus
14 apr	Castricum	LAT	L.A.	60 km	250	
21 apr	Loon op Zand	HvB	Pres.	15 uur/95 km	95 km=350	schema boven 95 km
21 apr	Haarlem	Eur	Eur	100 km	430	
27 apr	Dordrecht	RWV	L.A.	80 km	360	
5 mei	Hengelo	HWU	L.A.	75 km	350	
5 mei	Bocholtz	NOAD	L.A.	135 km	550	
11 mei	Hilversum	LAT	L.A.	80 km	360	
11 mei	Etten-Leur	SKE	L.A.	80 km	360	
16 mei	Odoorn	DWVO	L.A.	80 km	360	
19 mei	Weert	OLAT	Pres.	100 EM	500	schema
				106<-->144 km	500	
				100 km	400	schema
				50 EM	350	schema
				50 km	300	schema

Slechts 1 activiteit per weekend telt mee voor deze competitie

OLAT-leden: binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij:
Ad van Asten 0499 47 37 67 of a.asten1@chello.nl

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
15 apr	Deurne, België	Brabo	Wedstrijden in teken van 51-jarig jubileum Emiel van Landegem. Ruggeveldlaan 480, 13:00 uur. 3000 meter voor vrouwen en een 5000 meter voor mannen op de baan. Inschrijven ter plaatse.
21-22 apr	Loon op Zand	Hart van Brabant	Nacht van Loon. De Wetering, Weteringplein, 21.00 uur. Prestatietocht van 15 uur waarin zoveel mogelijk kilometers gelopen moeten worden. Voorinschrijving verplicht. Info: www.wsv-hartvanbrabant.nl/phpfusion of tel: 0416 - 362858/013 - 4554318
6 mei	Schoonhoven	Avantri	Snelwandeldag. Nieuwe Singel, 12.00 uur. Mannen & Masters: 30 km wegwedstrijd. Dames en junioren 1 t/m 10 km. Info en inschrijven: Gerrit de Jong, Koestraat 132a, 2871 DT Schoonhoven tel: 0182 38 44 29 gerrit.dejong@hetnet.nl
13 mei	Amsterdam	AV 1923+De LAT	Mastersdag. Radioweg, 12.00 uur. Masters en Senioren vanaf 30 jaar: 3 en 5 km baan. Inschrijven bij start. Info: Cisca_alex@hetnet.nl.
19-20 mei	Weert	OLAT	OLAT Internationaal wandelevenement. Café Denneoord, Voorhoeveweg 2. Prestatiewandeltochten en snelwandelwedstrijden 50 km t/m 100 EM en 24 uur. Nadere info en inschrijven: www.wandel-olat.org/iw.htm of Hans de Vries.

WINTERSERIE RWV IN ROTTERDAM OP 4 MAART 2007

Het weer deed de naam Winterserie weinig eer aan. Het weer was 4 maart meer voorjaarsachtig dan winter te noemen. Blijkbaar wel geschikt om goed te presteren, want er sneuvelden veel persoonlijke records (PR's).

De laatste 10-km wedstrijd van de winterserie werd – niet verrassend – gewonnen door Jacques van Bremen, gevolgd door – wel heel verrassend – Jan Cornelis op maar enkele seconden achterstand.

De strijd om derde plaats tussen Henk Plasman en Kees Lambregts werd beslecht door Henk.

Boetje Huliselan verbeterde weer zijn PR en Ron Timmermans liet zien dat hij ook goed in vorm is door onder de 58 minuten te finishen. Marcelino Sobczak deed het dit keer wat rustiger aan dan we van hem de laatste keren zijn gewend, maar finishte nog wel onder het uur. Pé Everaerts, Gerrit en Sonja Arfman liepen alle drie een keurige 10 km in nieuwe PR's.

En Klaas Bakker liep de 5 km in circa een half uur, wat bijna als vanzelfsprekend wordt beschouwd, maar toch op zijn leeftijd een bijzondere prestatie is.

Winterserie RWV: 10 km snelwandelen in Rotterdam 4-03-07

	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	46:24	12,9
2	Jan Cornelis	av Holten	1956	46:30	12,9
3	Henk Plasman	Gen. Michaëlis/OLAT	1957	50:21	11,9
4	Kees Lambregts	OLAT	1959	50:22	11,9
6	Boetje Huliselan	OLAT	1955	57:15	10,5
7	Ron Timmermans	RWV / OLAT	1982	57:56	10,4
11	Marcelino Sobczak	av Unitas / OLAT	1968	59:42	10,1
P3	Pé Everaerts	OLAT	1951	1:08:20	8,8
P6	Sonja Arfman	OLAT / WS'78	1994	1:11:47	8,4
P7	Gerrit Arfman	OLAT / WS'78	1946	1:12:13	8,3

Winterserie RWV : 5 km snelwandelen 4-03-07

	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Dirk Bogaert	Meetjesland (B)	1958	23:37	12,7
2	Hans van der Knaap	RWV	1987	28:14	10,6
3	Pierre Gabriëls	ac Bree (B)	1944	29:59	10,0
4	Ad van Oijen	av Weert	1944	30:15	9,9
5	Klaas Bakker	OLAT	1937	30:21	9,9

Kees Lambregts

EINDUITSLAG RWV WINTERSERIE 2006-2007

De winterserie van RWV bestaat uit 6 wedstrijden. Voor het eindklassement worden de drie beste resultaten opgeteld. Bij de 10 km mannen Masters (vanaf 35 jaar) is Pedro Huntjens eindwinnaar geworden en legden Henk Plasman en Kees Lambregts keurig beslag op de tweede en derde plaats. Marcelino en Boetje zijn achtste en negende geworden. Bij de mannen senioren werd het klassement eenvoudig gewonnen door Jacques van Bremen, die dit jaar in de winterserie onverslaanbaar was. Ron Timmermans werd zesde.

Bij de mannen 5 kilometer masters is Klaas Bakker derde geworden achter Dirk Bogaert en Pierre Gabriëls.

NK INDOOR: 3.000 M SNELWANDELEN IN ZAANDAM, 24 FEBRUARI 2007

Op 24 februari werd in Zaandam het NK indoor 3.000 meter snelwandelen georganiseerd voor Masters en junioren. Op een parcours van 111,11 meter in een sporthal dienden de deelnemers 27 rondjes te wandelen.

Drie OLAT-leden namen deel aan deze wedstrijden.

In de leeftijdscategorie 35 t/m 39 jaar eindigde Marcelino Sobczak op een derde plaats. Hij moest erg wennen aan de vele bochten en de droge lucht. Toch liep hij nog 10 km/uur.

In de leeftijdsklasse 50 t/m 54 jaar was van een echte wedstrijd geen sprake; daarvoor was het niveauverschil te groot. Ieder probeerde voor zich zelf een zo'n goed mogelijke race op de mat te leggen. Boetje Huliselan eindigde in een mooie tijd op de tweede plaats.

De 69-jarige Klaas Bakker had pech met zijn indeling in de leeftijdsklasse 55 t/m 69 jaar. Hierdoor moest hij het opnemen tegen veel jongere mannen. Klaas liep de 3.000 meter in een voortreffelijke tijd, maar bereikte toch niet het podium, omdat hij in het klassement drie mannen die meer dan 10 jaar jonger waren zijn voor zich moest dulden.

NK indoor: 3.000 meter snelwandelen M35 24-02-07

	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Victor Mennen	Unitas	1963	14:49,88	12,1
2	Pedro Huntjens	Unitas	1967	15:56,35	11,3
3	Marcelino Sobczak	Unitas / OLAT	1968	17:59:38	10,0

NK indoor: 3.000 meter snelwandelen M50 24-02-07

	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jan Cornelis	av Holten	1963	14:34,26	12,4
2	Boetje Huliselan	Unitas	1967	16:39,23	10,8
3	Paul Maas	RWV	1968	19:57,25	9,0

NK indoor : 3.000 meter snelwandelen M55 24-02-07

	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Theo Koenis	De LAT	1951	15:34,32	11,6
2	Alex Wijsman	De LAT	1948	16:49,20	10,7
3	Fred Röhner	Unitas	1950	16:52,88	10,7
4	Klaas Bakker	OLAT	1937	17:39,87	10,2
5	Hans van Wakeren	Unitas	1949	17:46,02	10,1
6	Aad van Leeuwen	NOP	1949	18:54,30	9,5
7	Ad van Oijen	av Weert	1944	19:09,99	9,4

SNELWANDELWEDSTRIJDEN EN PRESTATIEWANDELTOCHTEN TE OLLAND, 11 MAART 2007

11 maart 2007 was een dag met ideaal snelwandelweer: weinig wind, 's morgens bewolkt en fris; 's middags zonnig en iets warmer.

In totaal trokken 51 deelnemers naar Olland om deel te nemen aan de OLAT snelwandelwedstrijden en prestatiewandeltochten. Twee deelnemers meer dan vorig jaar.

Na het startschot van Henri Hammacher vertokken 13 atleten op de 50 kilometer. De eerste 35 kilometer ging de strijd tussen Pedro Huntjes (Unitas) en Kees Lambrechts gelijk op. Zij wisselden een paar keer van koppositie. In het laatste deel trok Pedro aan het langste eind. En finishte Kees na ruim 5 uur en een kwartier. Ons lid Marcelino, uitkomend voor Unitas, liep de eerste 35 kilometer op derde positie totdat hij gepasseerd werd door Frank van de Gulik (De LAT) die in het laatste deel steeds sneller ging lopen. Hierdoor eindigde Marcelino op de vierde plaats in goed vijf en half uur.

In de prestatieklasse waren nog drie van onze leden actief. Pé Everaerts probeerde een schema van 6 uur aan te houden, maar moest de laatste 10 kilometer iets prijsgeven op zijn schema, waardoor hij net boven de zes uur uitkwam. En Gerrit en Sonja Arfman hadden samen een succesvol debuut op deze afstand door de klokken nog binnen de 7 uur stil te zetten. Voor zover wij konden nagaan is Sonja de jongste deelnemer die ooit meedeed aan een 50 km prestatiewandeling van OLAT.

Een uur later vertrokken 8 deelnemers op de 30 kilometer waarvan de helft van OLAT. De strijd om de eerste drie plaatsen was niet erg spannend. Deze werden respectievelijk opgeëist door Victor Mennen (Unitas), Anton Nap en Trudy van der Meer (beide RWV). Onze leden Sjef Koolen en Ben Duin lieten zien dat zij op hun leeftijd nog heel goed meekunnen op deze afstand door

Betsie Geerts

Gerrit en Sonja Arfman

(ruim) onder de 4 uur te finshen. En Riet Emans en Jelte van der Zee – beide ook van OLAT – wandelden ook in een strak tempo van circa 7 km/uur, resulterend in een tijd van ruim 4 uur.

Het 20 kilometer podium werd in zijn geheel opgeëist door de 3 broers Jacques, Robert en Wilfried van Bremen. In de prestatieklasse deden drie OLAT-leden mee. Henry Gerrits en Klaas Bakker liepen de hele tocht, zij aan zij, ruim 8 km/h waardoor zij al binnen twee en een half uur de finishlijn passeerde. Betsie Geerts wandelde een dikke 7 km/h en deed er daardoor ruim 20 minuten langer over.

Op de 10 kilometer deed maar één lid van onze vereniging mee: Ronnie Timmermans, uitkomend voor RWV, wist de 10 kilometer weer binnen het uur te slechten en eindigde daarmee op een derde plaats achter Ronald Maas en Hans van der Knaap (beide RWV).

Bij de 5 kilometer stonden maar liefst 12 deelnemers aan de start, waarvan 7 lid van OLAT. Boetje Huliselan deed in de thuiswedstrijd erg goede zaken door de 5 km te winnen in een nieuw persoonlijk record.

In de prestatieklasse – voor honderd procent een OLAT-aangelegenheid – was Carry Ombelet het snelste, anderhalve minuut later gevolgd door Onne van der Kraan en Janny den Braber. Kort daarachter zat Mirjam Kies die zich verbaasde dat zij nu een minuut sneller was dan vorig jaar, omdat ze niet uitgerust aan deze wandeling is begonnen. Zou de training op het wandeltrainingsweekend waaraan zij dit jaar heeft meegedaan hieraan hebben bijgedragen?

En Joop Reichenfeld (de moeder van Onne) en Willem Schoonhen (een gewaardeerde verzorger op vele OLAT-evenementen) wandelen deze afstand zo'n 7 km/uur en kwamen daardoor ook nog binnen 43 minuten over de finish.

Voor nadere details verwijs ik naar de uitslagen en tussentijden van deze snelwandelwedstrijden en prestatiewandeltochten op pagina 13 en 14.

SNELWANDELWEDSTRIJDEN OLAT TE OLLAND 11 MAART 2007

M V	Naam	Vereniging	geb.	Eindtijd km/u	5 KM	10 KM	15 KM	20 KM	25 KM	30 KM	35 KM	40 KM	45 KM											
5 KM																								
1	Boetje Hulselan	OLAT	1955	27:37	10,9																			
2	Alex Wijsman	De LAT	1948	29:19	10,2																			
3	Rudolf Girards (D)	Buchenhöhe	1938	33:05	9,1																			
1	Rosa Girards (D)	Buchenhöhe	1939	33:38	8,9																			
4	Jordi Huntjens	RWW	1995	36:27	8,2																			
2	Hermien Teske	RWW	1949	42:25	7,1																			
10 KM																								
1	Ronald Maas	RWW	1987	53:25	11,2	25:43	27:42																	
2	Hans van der Knaap	RWW	1959	56:13	10,7	28:15	27:58																	
3	Ronnie Timmermans	RWW	1982	59:14	10,1	28:50	30:24																	
4	Joachim Bauer (D)	TSK Oranien	1949	01:01:08	9,8	30:57	30:11																	
5	Ad van Oijen	av Weert	1944	01:03:40	9,4	31:40	32:00																	
6	George Zoontjens	Fortuna '67	1949	01:07:24	8,9	34:40	32:44																	
1	Sandra Maas	RWW	1985	01:16:21	7,9	36:50	39:31																	
20 KM																								
1	Jacques van Bremen	RWW	1984	01:38:46	12,1	23:48	24:59	48:47	24:47	01:13:34	25:12													
2	Robert van Bremen	RWW	1982	01:57:03	10,3	27:53	28:11	56:04	28:50	01:24:54	32:09													
3	Wilfried van Bremen	RWW	1987	02:02:11	9,8	29:27	30:05	59:32	30:41	01:30:13	31:58													
4	Fred Röhner	Unitas	1950	02:10:48	9,2	31:52	32:18	01:04:10	32:59	01:37:09	33:39													
5	John Redeker	DAK Drunen	1964	02:19:56	8,6	32:21	34:56	01:07:17	33:34	01:40:51	39:05													
6	Paul Maas	RWW	1956	02:25:35	8,2	34:27	35:07	01:09:34	37:24	01:46:58	38:37													
50 KM																								
1	Pedro Huntjens	Unitas	1967	05:14:58	9,5	32:21	31:20	01:03:41	31:13	01:34:54	28:50	02:03:44	30:44	02:34:28	32:48	03:07:16	31:54	03:39:10	30:59	04:10:09	31:35	04:41:44	33:14	
2	Kees Lambregts	OLAT	1959	05:17:48	9,4	31:52	31:22	01:03:14	32:08	01:35:22	29:52	02:05:14	30:41	02:35:55	31:16	03:07:11	31:59	03:39:10	32:26	04:11:36	33:26	04:45:02	32:46	
3	Frank van der Gulik	De LAT	1977	05:23:45	9,3	32:53	32:49	01:05:42	32:39	01:38:21	32:54	02:11:15	32:45	02:44:00	32:40	03:16:40	32:20	03:49:00	32:00	04:21:00	31:31	04:52:31	31:14	
4	Marcelino Sobczak	Unitas	1968	05:31:06	9,1	32:53	32:49	01:05:42	32:09	01:37:51	31:38	02:09:29	31:58	02:41:27	32:50	03:14:17	33:58	03:48:15	34:11	04:22:26	34:34	04:57:00	34:06	
5	Paul Altana	De LAT	1964	05:45:31	8,7	34:07	33:43	01:07:50	34:00	01:41:50	34:09	02:15:59	34:01	02:50:00	33:36	03:23:36	34:34	03:58:10	35:19	04:33:29	35:21	05:08:50	36:41	
6	Rob Frielink	RWW	1946	05:51:19	8,5	33:16	34:04	01:07:20	34:02	01:41:22	34:36	02:15:58	35:22	02:51:20	35:57	03:27:17	35:45	04:03:02	36:20	04:39:22	36:05	05:15:27	35:52	
1	Remke Rutgers	De LAT	1972	06:29:23	7,7	38:36	38:44	01:17:20	38:44	01:56:04	38:43	02:34:47	38:50	03:13:37	38:57	03:52:34	38:41	04:31:15	39:01	05:10:16	39:44	05:50:00	39:23	
7	Peter van Hove (B)	Brabo	1981	06:37:04	7,6	36:02	35:23	01:11:25	35:35	01:47:00	35:54	02:22:54	38:14	03:01:08	40:00	03:41:08	46:25	04:27:33	42:47	05:10:20	42:47	05:53:07	43:57	
	Wim Veerman	RWW	1953	DNF		36:05	36:05	01:12:10	36:28	01:48:38	36:24	02:25:02	37:02	03:02:04	37:46	03:39:50								

Scheidsrechters: Paul Koks, Karin van Bremen, Frans Müller en Kor Zijlmans.

PRESTATIEWANDELTOCHTEN OLAT TE OLLAND 11 MAART 2007

M V	Naam	Vereniging	geb.	Eindtijd km/u	5 KM	10 KM	15 KM	20 KM	25 KM	30 KM	35 KM	40 KM	45 KM										
5 KM																							
1	Carry Ombelet	OLAT	1971	37:45	7,9																		
1	Onne van der Kraan	OLAT	1992	39:18	7,6																		
2	Janny den Braber	OLAT	1956	39:28	7,6																		
3	Mirjam Kies	OLAT	1952	40:25	7,4																		
4	Joop Reichenfeld	OLAT	1962	42:57	7,0																		
2	Willem Schoonhen	OLAT	1961	42:59	7,0																		
10 KM																							
1	Nans Heldoorn	Grenslopers	1938	01:47:59	5,6	54:05	53:54																
1	Wim Heldoorn	Grenslopers	1922	01:48:02	5,6	54:05	53:57																
20 KM																							
1	Henry Gerrits	OLAT	1949	02:27:48	8,1	37:07	36:07	01:13:14	36:56	01:50:10	37:38												
2	Klaas Bakker	OLAT	1937	02:27:49	8,1	37:07	36:07	01:13:14	36:56	01:50:10	37:39												
1	Betsie Geerts	OLAT	1947	02:49:10	7,1	40:48	41:56	01:22:44	42:31	02:05:15	43:55												
	Fred Caveili		1968	DNS																			
	Frans Janssen		1961	DNS																			
30 KM																							
1	Victor Mennen	Unitas	1963	02:57:21	10,1	28:26	28:42	57:08	30:52	01:28:00	29:20	01:57:20	30:16	02:27:36	29:45								
2	Anton Nap	RWW	1967	03:32:51	8,5	34:31	35:19	01:09:50	35:43	01:45:33	35:38	02:21:11	35:59	02:57:10	35:41								
1	Trudy van der Meer	RWW	1954	03:43:13	8,1	35:21	36:29	01:11:50	36:40	01:48:30	37:05	02:25:35	38:43	03:04:18	38:55								
3	Sjef Kooleen	OLAT	1937	03:48:10	7,9	36:20	37:43	01:14:03	39:06	01:53:09	37:59	02:31:08	38:17	03:09:25	38:45								
4	Ben Duin	OLAT	1938	03:57:26	7,6	38:38	39:01	01:17:39	38:52	01:56:31	40:39	02:37:10	39:40	03:16:50	40:36								
2	Riet Emans	OLAT	1950	04:13:16	7,1	40:18	41:20	01:21:38	41:57	02:03:35	42:35	02:46:10	43:40	03:29:50	43:26								
5	Jelte van der Zee	OLAT	1969	04:19:11	6,9	40:15	42:30	01:22:45	44:58	02:07:43	42:55	02:50:38	44:02	03:34:40	44:31								
6	Rien Theunis		1944	04:55:55	6,1	44:01	45:25	01:29:26	47:54	02:17:20	51:15	03:08:35	53:50	04:02:25	53:30								
50 KM																							
1	Pé Everaerts	OLAT	1951	06:03:59	8,2	37:40	36:14	01:13:54	34:56	01:48:50	34:37	02:23:27	36:03	02:59:30	35:20	03:34:50	36:11	04:11:01	36:26	04:47:27	37:57	05:25:24	38:35
1	Loes van den Beemt	RWW	1986	06:35:34	7,6	38:36	38:44	01:17:20	38:44	01:56:04	38:43	02:34:47	38:50	03:13:37	39:20	03:52:57	40:33	04:33:30	40:39	05:14:09	42:11	05:56:20	39:14
2	Gerrit Arfman	OLAT/WS78	1946	06:58:28	7,2	38:13	38:02	01:16:15	38:59	01:55:14	39:33	02:34:47	41:27	03:16:14	42:23	03:58:37	49:10	04:47:47	43:19	05:31:06	44:24	06:15:30	42:58
2	Sonja Arfman	OLAT/WS78	1994	06:58:28	7,2	38:13	38:02	01:16:15	38:55	01:55:10	38:36	02:33:46	40:44	03:14:30	44:07	03:58:37	49:10	04:47:47	43:19	05:31:06	44:24	06:15:30	42:58

Lintjesregen dit jaar met een gouden randje

Tijdens de jaarvergadering van OLAT zijn weer vele leden gehuldigd. Sommigen omdat ze 10 of 25 jaar lid waren, anderen vanwege hun bijzondere verdiensten voor de vereniging en daarnaast nog een select gezelschap dat zich op sportief gebied onderscheidde. Maar dit jaar werd ook één heel bijzondere onderscheiding uitgereikt: de Cornelis van Montfort Trofee. Onze voorzitter Marinus van Roosmalen was tot zijn grote verbazing degene die dit kleinood in ontvangst mocht nemen. Op zijn beurt kondigde hij aan, dat hij in 2008 zal terugtreden als voorzitter.

Piet Knoester verraste Marinus met de hoogste onderscheiding die OLAT kent

‘Ceremoniemeester’ Piet Knoester hield de spanning erin door te zeggen dat dit nou net de enige onderscheiding was die níet unaniem werd gesteund door het OLAT-bestuur en de commissie Onderscheidingen. „Aangezien de genomineerde ook in het bestuur zit, kon en mocht hij niet meestemmen. Sterker nog: hij leeft in de veronderstelling dat een ander hem krijgt.” Waarna Piet zijn gedachten liet dwalen over Cornelis van Montfort, die 40 jaar geleden OLAT oprichtte in Sint-Oedenrode en bij wie de ledenvergaderingen nog gewoon in de huiskamer gehouden werden. „Schrik niet Marinus, deze traditie zullen we niet opnieuw invoeren, maar wel vragen wij jou om naar voren te komen.” En toen drong het pas tot Marinus door!

„Ik ben om de tuin geleid”, vertelde hij aan de goedgevulde zaal. „Vanmorgen zei ik nog tegen Lenie: ‘De Trofee wordt vandaag uitgereikt maar ik zal het wel niet zijn’ en toen zei Lenie: ‘Dat denk ik ook niet!’ Dus ik sta hier een beetje perplex.”

Piet Knoester zette de vele verdiensten van Marinus op een rijtje: in 1994 toegetreten tot het bestuur met als veelomvattende taak de verzorging. Alleen degenen die zelf meehelpen weten wat dit inhoudt, aldus Piet: „Vroeg op, hard werken, laat thuis en de volgende dagen nog eens teruggaan om de gebruik-

te materialen schoon te maken en op te ruimen.”

Toen Marinus in 1997 werd gekozen als opvolger van Henk Stegers (die het jaar erop overleed), telde OLAT 507 leden. Nu is dat aantal bijna verdubbeld.

Naast zijn taak in de verzorging nam Marinus steeds meer hooi op zijn vork. Hij hield contact met de zuiderburen over de Grenzeloze Tocht. Hij startte de Rooise Avondvierdaagse op en ook de Rooise dinsdagwandelingen voor 55-plussers. Hij werkte mee aan de realisatie van het Airbornepad Market Garden en alles wat daarmee samenhangt. Ook de grote Rooise rondwandeling die dit jaar gepresenteerd wordt, is een initiatief van Marinus. Het mag bijna een wonder heten dat onze voorzitter naast dit alles nog gelegenheid vond om goede contacten te onderhouden met de leden. Zieke leden belt en bezoekt hij, wat zeer gewaardeerd wordt.

Het waren met name de dinsdagwandelaars uit Sint-Oedenrode die Marinus hebben voorgedragen voor de Trofee, die maar zelden wordt uitgereikt. Drie leden gingen hem voor. Een proficiat waard!

SPELDEN VAN VERDIENSTE

Voordat hij Marinus in het zonnetje zette, had Piet Knoester als voorzitter van de commissie Onderscheidingen al een aantal Spelden van Verdienste uitgereikt. →

Betsie van Mil van de Rooise dinsdagwandelaars bracht een bloemetje mee voor onze voorzitter

Piet Timmermans

De eerste speld ging naar **Piet Timmermans**. „Een man die vele jaren met vrouw Nelly én zussen de wandelaars heeft verzorgd tijdens de Kempische Wandeldagen en de diverse winterse rietochten. Hij deed dat op een geheel eigen wijze, misschien ook weleens een beetje eigenwijs, maar toch altijd tot ieders volle tevredenheid.” Piet was ook betrokken bij het 25-jarig jubileum en toonde zich een oprechte verenigingsman. En als er een wandeling in de buurt van zijn woonplaats Eersel werd georganiseerd, was hij niet te beroerd om een handje toe te steken.

Voor Piet Timmermans kwam de onderscheiding niet zo onverwacht als voor Marinus, want na het opspelden van het eremetaal toverde hij een redevoering van twee kantjes tevoorschijn.

Jacques Smits

Jacques Smits, die kan terugkijken op eenzelfde staat van dienst, was de tweede man die gelauwerd werd. Bij de KWD bestierde hij lange tijd de ‘binnendienst’, hierin bijgestaan door zijn echtgenote. Als hij zelf gaat wandelen, doet hij dat het liefste met vrouw, vrienden en kennissen, onder meer op dinsdag. Met een groepje (ex-)OLAT-ers organiseerde hij dagwandelingen in Brabant en zelfs uitstapjes van een week in het nabije buitenland. Dit was weer de aanleiding om toe te treden tot het Organisatie Comité, waarbinnen hij een duidelijke stem liet horen. „Kritisch, meedenkend, accuraat en niet te

beroerd om de handen uit de mouwen te steken”, aldus Piet Knoester. „Verder was Jacques betrokken bij de totstandkoming van het huidige Hertog Hendrikpad; hij gaf adviezen en onderhield voor een deel de markeringen ervan. Kortom: een allround vrijwilliger.”

Jos van den Bersselaar was veruit de jongste in het gezelschap dat een Speld van Verdienste mocht ontvangen. „Toch heeft hij bij OLAT al veel tropenjaren meegemaakt”, aldus Piet, die Jos ‘een super-vrijwilliger’ noemde. Als financiële man is hij niet alleen aanwezig op

Jos van den Bersselaar

bijna alle OLAT-evenementen, maar ook thuis steekt hij ongelooflijk veel uren in de boekhouding van zijn club. En als bestuurslid en lid van de commissie KWD bezoekt hij ook nog eens de nodige vergaderingen. „En dat kunnen marathonzittingen zijn”, zo verzekerde Piet zijn gehoor. „Afgaande op hetgeen wij zien van zijn werkzaamheden, weet ik zeker dat we met hem een gouden troef hebben binnengehaald, iemand die zich dus hopelijk nog vele jaren wil inzetten voor OLAT.”

Klein van stuk, maar met een grote daadkracht, werd verteld over de (niet aanwezige) **Ad Koerntjes**. „Als je hem iets vraagt, hoef je niet lang te wachten op een positief antwoord. Hij staat altijd voor ons klaar en is op meerdere terreinen inzetbaar.” Zo helpt Ad bij het markeren en onderhouden van

Ad Koerntjes

wandelpaden – ook voor de NWB – en treedt hij al vele jaren op als camping-beheerder tijdens de Kempische Wandeldagen. „Een taak waar je niet jaloers op hoeft te zijn”, merkte Piet op. „Want de wandelaars willen dicht bij de start staan én bij de douche en als het even kan ook bij het café. Om aan ieders wensen te voldoen is een schier onmogelijke opgave!”

Dini van Asten kreeg lof toegezwaaid voor haar langdurige inzet op het inschrijfbureau, waar zij zich waarmaakt als ‘het visitekaartje’ van OLAT. Altijd

Dini van Asten

heeft Dini een persoonlijk woordje voor de komende en gaande wandelaar. Daarnaast was en is zij een graag geziene gast op de clubreizen. Niet omdat zij meewandelt of de weg wijst, maar omdat de wandelaar weet dat de verzorgingspost bereikt is zodra Dini in beeld komt. „En het rusten is immers datgene waarvoor men gaat wandelen. Hoe meer men geklommen heeft, hoe meer men uitkijkt naar de rust en dus naar Dini”, aldus Piet.

Als tweede dame werd **Francina van de Laar** voor het voetlicht gehaald. Piet stelde haar voor als ‘een echte autodidact’, want sinds Francien de wandelwegenboetiek ging bestieren, heeft zij zich opgewerkt tot vraagbaak van alle wandelaars op OLAT-tochten. Over de ruim 7000 kilometer wit/rood en geel/rood gemarkeerde LAW-paden valt een

Francina van de Laar

heleboel te vragen, en dus ook te vertellen en daar was Francien (sinds kort opgevolgd door Janet van Gennip) geknipt voor. Steeds was ze in alle vroegte aanwezig om in het startcafé de gidsen te etaleren. Verder heeft ze altijd klaargestaan als aanspreekpunt voor wandelaars, vrijwilligers en bestuursleden.

LANGDURIG LIDMAATSCHAP

Onder degenen die werden gehuldigd wegens langdurig lidmaatschap, bevonden zich **drie leden van de familie Van Dijk**. In de jaren tachtig waren Ria

Ria van Dijk

en Cees actief op de lange afstand. Ria was daarbij ook jeugdbestuurslid; Cees werd in 1983 Centurion. En Marc van Dijk liet zich indertijd gelden als jeugdlid bij snelwandewedstrijden.

Bert van Deursen

Eveneens 25 jaar lid waren **Bert van Deursen** en **Evert Morren**. De eerste heeft zich veel ingezet voor blinde wandelaars, die hij ook begeleidde. De tweede zorgde door de jaren heen voor verspreiding van ontelbare wandelflyers. Het bekende klompje voor 10-jarig lidmaatschap kon ter plekke worden overhandigd aan Cor Broerse, Coby Cissen, Tjeu van de Kerkhof, Jan Philipsen en Joop Wesseling. De laatste mocht er ook voor zijn vrouw Lies een mee naar huis nemen. Vijf andere afwezigen – Ria van de Akker, Jaap Blanken, Tine Blanken, Gonnie Kessler en José Schimmel – hielden hun klompje tegoed.

BEKERS EN ONDERSCHIEDINGEN VOOR DE BESTE SPORTERS VAN 2006

Tijdens de jaarvergadering van OLAT in Eindhoven reikte Theo Tromp de bekertjes en onderscheidingen uit die onze leden het afgelopen jaar verdienden met hun buitengewone sportieve prestaties.

Allereerst waren er zes prijzen te geven in de sectie Lange Afstand. Vier daarvan konden persoonlijk worden overhandigd: aan **Hugo Prinsen** (50x Long Distance Walker), aan **Evert van**

Rob Keetlaer (75x Kennedy Walker)

Ampting (50x Kennedy Walker), aan **Rob Keetlaer** (75x Kennedy Walker) en aan **Jan Dinissen** (25x Kennedy Walker). Degenen die hun onderscheiding tegoed hielden zijn: **Gerrit van Haandel** (25x Long Distance Walker) en **Peter Reigers** (25x Kennedy Walker).

Theo memoreerde dat **Erik Dikken** en **Marcelino Sobczak** in 2006 allebei Centurion zijn geworden. In de zaal zaten nog vier oud-Centurions: Wim van den Wittenboer, Wim Coolen, Constant Dedel en Piet de Ruijter. De laatste nog herstellende van een zware operatie, maar toch helemaal uit Breda gekomen voor de jaarvergadering. Erik was er niet en kreeg zijn prijs later.

Na de onderscheidingen volgden de bekertjes van het OLAT Clubkampioenschap. **Carry Ombelet** was bij de dames derde

Carry en Connie: goed voor brons en zilver

geworden en mocht de eerste beker in ontvangst nemen. Op het erepodium verschenen daarna **Connie Raijmakers** (tweede) en **Hanny Klumpkens**, die voor het derde jaar het kampioenschap bij

Hanny glundert: twee keer prijs

de dames binnenhaalde en dus ook de wisselbeker mee naar huis nam. Bij de heren ontbrak **Wim Freriks** (derde), maar **Ernst Westerhoff** en **Marcelino Sobczak** waren er wel. Ernst behaalde

Theo Tromp feliciteert Ernst Westerhoff

zilver, en mocht de wisselbeker die hij twee jaar heeft bezeten doorschuiven naar Marcelino, die tevens de kampioensbeker ontving.

Ook Marcelino ontving twee bekertjes

Lopen voor de poedelprijs

Zondagochtend 11 maart. Terwijl ik mijn outfit voor Olland bij elkaar scharrel, hoor ik in gedachten weer de vermanende woorden van Carry Ombelet, om niet zo idioot veel kleren aan te trekken. Ze heeft gelijk, en gelukkig is dat vandaag ook helemaal niet nodig. Net als vorig jaar is het helder weer. Maar toen vroom het lichtjes en stond er een gemene wind; nu is het 15 graden en het frisse briesje legt het af tegen de kracht van de zon. Dus deze keer kunnen de beenwarmers gerust achterwege blijven.

Ruim voor de start arriveren we in Olland. Terwijl ik mijn nummer opspeld, loopt op het inschrijfbureau een tamelijk nietsvermoedende meneer binnen die wel in de gaten heeft dat OLAT hier iets organiseert, maar niet dat je als-

We vertrekken als laatsten, om half drie. Willem Schoonhen, die al die tijd bekertjes drank heeft staan uitdelen bij de verzorgingspost, geeft 10 minuten voor de start de pijp aan Maarten... eh... Parcifal en kleedt zich snel om.

Hij vertrekt als een speer en is al gauw uit beeld, maar op driekwart van de afstand kan ik hem toch nog inhalen. Dat ligt niet aan mijn superprestaties, maar doordat Willem het tweede rondje achterstevoren loopt. En met een alleszins behoorlijk tempo! Hij heeft dan ook veel geoefend op de loopband, verklapt hij.

Zelf merk ik veel verschil met het eerste jaar. In 2006 maakte ik een trage start en kwam ook moeizaam in mijn ritme. Maar nu verrast het startschot van KNAU-official Henri Hammecher

Henri Hammecher lost het startschot voor de 5 km

Fred Röhner

maar rondjes moet lopen van zo'n 2,5 km met de bedoeling een mooie score neer te zetten. Janet van Gennip legt het vriendelijk uit, probeert hem nog even warm te krijgen voor deze tak van wandelsport, maar nee, meneer gaat toch liever gewoon een eindje lopen in de vrije natuur. Zo zijn er elk jaar wel een paar mensen die zich met verkeerde verwachtingen melden bij de inschrijftafel.

Vorig jaar had ik nog nooit een wedstrijd/prestatietocht gelopen en was alles onwennig. Nu lijkt het al bijna routine. Verzorgingsposten, start en finish, tijdwaarneming, alles en iedereen staat op z'n plek. Ook de meeste deelnemers van vorig jaar zijn er weer. Wel is het groepje dat de 5 km gaat lopen iets uitgebreider.

Willem Schoonhen loopt achterstevoren en heeft ook z'n nummer netjes op de rug gespeld

mij niet en heb ik snel mijn tempo te pakken. En... weet dit tot mijn verbazing ook de volle 5 km vast te houden zonder buiten adem te raken. Het is wel wennen aan de nieuwe wandelschoenen. Omdat mijn voeten tijdens wandeltochten altijd zo dik worden, heb ik ze iets te groot gekocht. Het in Wintelre geleerde trucje van snelwandelcrack Fred Röhner, om je tenen vlak voor het neerkomen even op te lichten en zo je pas extra te vergroten, blijkt wegens de overmaat aan schoenruimte niet goed te werken. Nou, dan maar niet.

Onne van der Kraan, die eerst een heel eind voor mij uit liep, laat zich na de eerste kilometers terugzakken en komt langszij. Hij vraagt zich af waar z'n moeder toch blijft. Maar Joop Reichenfeld heeft haar onafscheidelijke GPS-

apparaat bij zich en verliest veel tijd met het invoeren van de gegevens, nog afgezien van de stijve spieren die ze overhield aan een Euraudax-tocht van de dag ervoor. Ik loop door, Onne zakt nog wat verder terug. Maar halverwege het tweede rondje komt hij vanuit het niets weer opduiken. "Ik had me voorgenomen om je in te halen", zegt hij droogjes in het voorbijgaan. En zoef, weg is hij, op weg naar de volgende uitdaging.

Bij de finish, vlak achter de tijdklok, wisselen Conny Nakken en Theo Tromp elkaar af met een elektronisch kastje dat automatisch de tijden klokt als het startnummer wordt ingetikt. Na afloop spuugt het apparaat alle uitslagen en tussentijden direct uit via de computer in het startlokaal. Reuze handig. Maar

het vereist de nodige oefening om ermee te werken. "Als er heel veel lopers tegelijk aankomen, wordt het toch wel moeilijk", zegt Conny. Terwijl ze echt razendsnel de knopjes bedient.

Mijn eigen eindtijd heb ik maar met een half oog gezien. Als ik mijn diploma ophaal, kan ik het eerst niet geloven: 40 minuten en 25 seconden. Zou dat rare apparaat soms van slag geweest zijn? Had de tijdklok een zonnesteek? Maar het is echt waar. Een verbetering van 59 seconden. Niet dat dit helpt voor het Clubkampioenschap, want Ad van Asten heeft de telling veranderd en stelt mij nog slechts 25 punten in het vooruitzicht. Vast en zeker goed voor de poedelprijs!

-Mirjam Kies-

'Zoef de haas' Onne (r) heeft er zin in

Aad Levering (l) en Parcifal Peters maken zich nuttig in de verzorging

Langs de kant worden de prestaties nauwlettend in de gaten gehouden.

Conny Nakken moet ook snel zijn

Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (34)

De geschiedenis van het centrale dorp Münster in Goms gaat bepaald niet altijd over rozen. Het onmetelijk grote talud waarop dit lieflijke plaatsje is opgetrokken zegt al genoeg: de uitbraak van een lawine, met de hoefijzervormige Galen als onmiskenbare herinnering. Maar vlak ook de Münstiger Bach niet uit, die niet alleen mens en dier van water voorziet maar het tevens heeft bestaan om door de eeuwen heen af en toe van zich te laten horen door een ontembare lawine van water, stenen en bomen uit te braken. En steeds maar weer weet de standvastige bevolking weerstand te bieden en ondertussen de leefgemeenschap uit te bouwen tot 'de parel' van Goms.

Steengrillen bij de beek

Wie verkiest de Gommer Höhenweg in etappes te lopen zal op verrassende wijze beloofd worden door een volle dag uit te trekken voor Münster en zijn imponerende Bach. Bij binnenkomst zal het opvallen, dat de dicht op elkaar gedrongen huizen met hun voorgevel de zelfde richting uit kijken: de zon in het gezicht en de rug naar de Galen. De door die zon bruin geblakerde huizen, stallen en schuren zijn opgetrokken uit volgroeid larikshout uit dorpseigen bossen en rusten op een onderkelderd fundament van zwerfkeien.

Het FO-stationnetje op +1360m in het onderdorp is een prima uitgangspunt voor de goed gemarkeerde Höhenweg omdat de route langs de klassieke bebouwing het authentieke dorp doorkruist op weg naar de eeuwenoude Antonius-Kapelle op een vooruitgeschoven rotspartij.

Intussen groeit het uitzicht met de stap; het vraagt er om af en toe eens stil te staan om er van te genieten. Wat daarbij dan direct opvalt zijn de talloze en

veelvormige perceeltjes met gras en allerlei akkergewassen, afgebakend met een paaltje, wat keien of een bloemenrand. Door vererving en huwelijken is het grondbezit tot in het eindeloze toe versnipperd. Ook de graanschuren getuigen van dit verschijnsel: een schuur

met wel acht compartimenten van verschillende eigenaren is bepaald geen uitzondering.

Achter de kapel gaat een onopvallend smal verbindingspaadje steil omhoog naar een breed werkpad, tevens de Gommer Höhenweg. Dit gestadig stijgende pad, dat ooit met veel mankracht uit de berghelling is gehouwen, slingert tussen machtige larken door naar het ruige dal van de Münstiger Bach; een waar genot om te belopen, al is het maar door de zuivere lucht, de beschutting van ruisende bomen en vaak het geluid van de klaterende beek; wat wil je nog meer! Intussen stijgt het wel zo'n 200 meter in de richting van het onbeschutte beekdal om plotseling zigzag scherp naar omlaag te gaan en uit te komen bij een bruggetje over de wilde Münstiger Bach.

En dan? Ja, dat is een dilemma: de Höhenweg aan de overkant van de beek en dan stroomafwaarts voortzetten of... het vervolg bewaren voor een volgende keer en nu er voor kiezen het diepe dal in te gaan en de beek stroomopwaarts blijven volgen. Als je op dat moment bij een beetje helder weer tot het eind van dit komvormige dal kunt kijken en daar het water uit de gletsjertong ziet stromen, ben je verkocht!

Met een beetje rekenkunst kom je op een afstand van hooguit een kilometer of drie uit. Dat moet toch even te doen

Münster op het talud

zijn. Vergis je niet! De afstand tussen de brug en de ver in het dal opduikende Talhütte – een uit keien opgetrokken schapshut – neemt hiervan nog niet eens de helft voor zijn rekening en dan pas begint het zware werk. Je komt er al gauw achter, dat het tempo niet zo hoog ligt over een uitgesleten, kriskras slingerend paadje, dat soms niet veel meer is dan een schapenspoor. Het heeft zijn weg gezocht langs de meanderende beek door een wirwar van gepolijste keien van allerlei formaat en kolossale brokstukken van vroegere steenlawines. Soms loopt het vlak langs de beek, dan weer van het water af en vaak zelfs over een talud ver er boven, gepaard met het wisselende geluid van het beekwater.

Dichtbij de hut komt er bronwater naar boven, glashelder, verkoelend en oh zo lekker. Het is op een relatief vlak stukje dal waar de beek de kans krijgt om even in de breedte uit te stromen en zo aardig is om de wandelaar een plek te bieden voor een onvergetelijke picknick.

Wat heb je daarvoor nodig? Stapel wat keien tot ovenformaat en dek ze af met een platte steen. Scharrel wat dood hout op – in overvloed te vinden – en rooster op je gemak de Gommerli, verrukkelijke Walliser slagersworstjes. Een paar verse broodjes uit de rugzak er bij en het feest kan beginnen.

Daarna op naar Grossbode op +1.840m. Het paadje geeft er van lieverlede de brui aan en maakt plaats voor een noem het maar keienspoor met hier en daar een opgekalkte rood-wit-rood

markering. Ondertussen komt niet alleen de waterval steeds dichterbij en zelfs de gletsjertong in zicht, maar ook links en rechts verandert het beeld. Het dal wordt nauwer waardoor de steile bergwanden als het ware op je af komen. Op sommige plekken is het zelfs mogelijk om tegen het deels begroeide talud van steenlawines op te gaan: een echte uitdaging voor de liefhebber! Daar wacht hem een onvergetelijk terugblik over het dal en beek tot aan de jonge Rotten toe.

Wanneer voorbij Grossbode de echt grote kanjers van keien aan de beurt komen en van de een op de ander moet worden gestapt komt wel ergens een moment van bezinning op: nog wat verder of omkeren? In het besef ook nog terug te moeten is het raadzaam om rechtsomkeer te maken. En waarom niet? De terugtocht is immers compleet anders met een voortdurend wisselend uitzicht over dal en beek. En lopen hoeft immers niet meer: voeten optillen en verplaatsen is voldoende, de rest gaat vanzelf. Dat lijkt zo, maar al heel snel zal blijken, dat dalen vaak moeilijker kan zijn dan stijgen.

Wanneer je al doende bij het bruggetje bent weergekeerd, de middagzon – verkrijk je niet op de hoogte – zijn werk doet, de dorst toeslaat en de kuiten gaan opspelen is het met de Gommer Höhenweg voor vandaag wel gedaan. Hand er op, dat dan de voorkeur uit gaat naar 'n terrasje ergens in Münster achter een glas verrukkelijk Wallis bier.

-wordt vervolgd-

UIT DE MEDIA

Wadlopen op Engelsmanplaat

Een artikel over wadlopen herinnert ons eraan dat deze activiteit in het verleden ook enkele malen door OLAT is georganiseerd. Misschien een idee, dat iemand hierover eens een stukje schrijft voor ons jubileumnummer?

In dit geval ging het om een tocht op Engelsmanplaat, tussen Ameland en Schiermonnikoog, op 11 augustus 2006. Het was nogal uitzonderlijk, omdat het de eerste nachtelijke wadlooptocht sinds jaren was die de Stichting Wadloopcentrum Pieterburen organiseerde. Eigenlijk was het een 'reserve-tocht' want men had van het ene naar het andere eiland willen lopen, maar de weergoden waren de lopers niet gunstig gezind (gebeurt helaas vaker!). Om Engelsplaat te ronden had men toch nog drie uur nodig. Een andere attractie op deze plaat is het paalhuisje van de vogelteller.

Wil men ook eens een keer deze aparte wandelervaring meemaken, meer info: <http://waddenzee.startpagina.nl>

Bron: Eindhovens Dagblad, 17 februari

Wandelen in Zwarte Woud al 130 jaar populair

In het Zwarte Woud werden ruim 130 jaar geleden al toeristische paden uitgezet. Inmiddels telt de regio liefst 28 miljoen overnachtingen per jaar. Toch valt de drukte reuze mee als je de Westweg gaat lopen, een 280 km lange route van het Pforzheim (bij Karlsruhe) in het noordoosten naar het Zwitserse Basel in het zuidwesten. Het is er zo groen als een biljartlaken, maar je moet er wel rekening mee houden dat er zo nu en dan een helikopter overvliegt die een lading kalk over de bossen uitstrooit, en als je daar dan toevallig loopt...

Twee toppen op de route zijn wel toeristisch. Als je bij Belchen de kabellift neemt, ga je 1414 meter omhoog en heb je uitzicht over het Rijndal en de Elzas. Een andere trekker is de Feldberg (1493 m). Maar er zijn ook grote stukken waar de route als vanouds is: stil, romantisch en wonderschoon. Op www.westweg-schwarzwald.info en www.westweg.de is meer informatie te vinden; op het eerste ook in het Nederlands.

Bron: Eindhovens Dagblad, 17 februari

Haidehüs in Münster ± 14de eeuw

Cromvoirt biedt alles wat men zich wenst

Het was erg vroeg opstaan, maar alles went, en zo verschenen we even over half zeven klaarwakker aan de start op camping De Vondst in Cromvoirt. De inschrijving voor de 60 km kon meteen beginnen; in totaal toch mooi 62 personen. Om 7.00 uur precies mochten we naar buiten, maar geen vogeltjes die floten. Alleen een stormachtige wind en veel nattigheid.

Hans de Vries en Ernst Westerhoff hadden die morgen de extra lus van 20 km al voorgelopen. Ze waren om half zes vertrokken om het parkoers met de zaklamp te verkennen. Door de storm en regen in de afgelopen nacht waren veel pijlen doorweekt of weggewaaid. Wij hadden geen probleem met het volgen van het parkoers, dat ons eerst door de bossen richting Vught leidde om daarna de steven te keren naar Den Bosch.

Hier had de wind vrij spel, maar de vergezichten waren imponerend. Het groene polderland ligt er op deze vroege zondagmorgen verlaten bij, we zien slechts voortjagende wolken die niet veel goeds voor ons in petto hebben. Als we na enige tijd ook nog het toeristisch fietspad moeten verlaten zijn we helemaal aan de natuur overgeleverd. In de Gement volgen we een glibberig zandpad tussen het struikgewas. Daarna wat halsbrekende toeren bij overstapjes, om dan ongeveer met 45 graden naar beneden te duiken. Dat is om erin te komen!

De eerste wagenpost staat pal in regen en wind op ons te wachten. Met iets warmes en een sneetje brood moet het lukken tot de volgende post, en bedankt dat jullie zo vroeg al voor ons in de (en het...) weer willen zijn.

Gerrit Arfman stelt voor om toch maar niet voor de blauwe route te kiezen, maar gewoon het pad over de dijk te volgen. Dat doe ik dus niet, nieuwsgierig naar al het moois daar achter. Had ik dat maar niet gedaan. Ik beland in een stukje moeras met uitnodigende vlondertjes, maar ik moet vooruit! Gelukkig komt er net een OLAT-wandelaar aan die mij een handje toesteeckt. In de gauwigheid kon ik niet zien wie het was, maar hij zal dit ook wel lezen: dus alsnog bedankt!

Het leed is dan gauw geleden en we komen bij een oude spoorbrug die is omgetoverd tot wandelbrug dwars door de Moerputten. Het uitzicht over de plas en de rest van het gebied is fantastisch.

Achter de brug ligt de oude spoordijk, zonder rails, maar de kiezels liggen er nog. Marten Hogeweg, de designer van ons clubblad, is vanmorgen al vroeg overgekomen om hier plaatjes te schieten.

Theo Tromp haalt me in en samen overbruggen we een deel van het parkoers. Natuurlijk laat ik Theo graag aan het woord, dat bespaart mij wat adem bij het tegenwindse en het bijhouden van zijn turbo. Piet en Co komen ook al langs en warempel, daar wandelt Marten op terugweg van zijn missie! Op korte afstand passeren we pittoreske buitenwijkjes van Nieuwkuijk en Vlijmen. Dan begint het hemelwater pas echt over te stromen en bij de volgende wagenpost raakt het bekertje niet meer leeg... We volgen nu het afwateringskanaal, steken een brug over en al vlug wandelen we langs het uitgestrekte terrein van de Genie, een van de weinige kazernes die hier nog in gebruik zijn.

De klok gaat richting half elf als ik in De Vondst door Dini mijn kaartje laat afstempelen. Nog even een kop koffie, en dan weer op pad voor de 40 km. Na deze tweede start wandel ik een eind op met Henry Gerrits, een nieuweling bij OLAT. Als actieve fietscoureur is hij het stuur wat aan het omgooien naar het recreatief wandelen, maar het moet

wel iets om het lijf hebben. Hiervoor is hij bij OLAT op het juiste adres. Aan alles is te merken dat hij sneller wandelt dan ik, maar we blijven elkaar voorlopig nog redelijk volgen.

Liepen we vanmorgen hoofdzakelijk door de polder, nu is de omgeving totaal veranderd. Het is hoofdzakelijk bosgebied met wat verspreid liggende boerderijen. Dat zullen de zogenaamde duinboeren zijn. Dan nog een camping aan de bosrand en de eerste wagenpost. Tot ieders verrassing twee posten: wij krijgen stampot met worst, en bij de burens kunnen we ook nog iets te drinken krijgen. Toon en Jan hebben het echt druk en zien met plezier hoe hun smakelijke hap verdwijnt in de hongerige maagjes.

Gelukkig nog maar 35 km te gaan. Hoewel hier en daar staat aangegeven dat we al in de Drunense duinen zitten, laat het zand voorlopig op zich wachten; het is hoofdzakelijk bos. Hooguit een paar modderpoelen en inmiddels een stralend zonnetje is het lot van de eenzame wandelaar. De 10 en 15 km zijn al afgehaakt om eerder bij de eindstreep te zijn.

In Giersbergen worden we verwacht bij De Drie Linden, waar Henk, een aankomende host (gastheer), de kaartjes aftekent. Na vertrek uit het etablissement maak ik een paar doorkijkjes van het dorpje en sla dan meteen linksaf het bosgebied weer in. Henry is er intussen vandoor en voorlopig ben ik mijn eigen gids. Een mooie kans om te vertellen dat de pijlers uitstekend werk hebben afgeleverd. Ik heb vandaag niet één keer mijn beschrijving nodig gehad; nou ja, een paar keer om te kijken hoever we zijn!

Theo komt even langs en verdwijnt dan in de verte. Tenslotte keert ook het parkoers van de 30 km zich af van het onze, en gaan we alleen op weg naar de verste uithoek. De bomen blijven, maar met een ondergrond van dood gras. We zullen hier in een iets lager stuk van de woestenis zijn beland. Een laan van staggige bomen doet denken aan een vroe-

gere oprijlaan, maar voor hetzelfde geld is het een oude verbindingroute. Op een bordje zie ik dat dit gebied Felenoord heet.

Terwijl de zon volop schijnt begint het plotseling te hagelen, maar het zet niet door. Het parkoers gaat nu om een laaggelegen veld heen, dat bijna geheel onder water staat. De paden zijn hier breed en de bomen zijn nog steeds de hoofdmoot: beuken.

Natuurmonumenten, onze gastheer in dit duinengebied, neemt hier een hele laan op de schop. Het wordt nu even opletten waar de schoenen het meest houvast vinden. Halverwege een bord met 'gevaarlijk terrein, geen toegang'. Maar na zoveel modder word je vanzelf immuun voor goedbedoelde waarschuwingen. Als dat pad ook weer achter de rug is, vangen we even een glimp op van een bewoonde wereld: Kaatsheuvel. Maar wij maken linksomkeert en treffen vervolgens Piet en Tonny die een plekje hebben gevonden aan de voet van de Roestelberg. Tegen de zon in, maar gelukkig zie ik ze staan. Ik neem iets gekleurds en het smaakt lekker.

Piet weet nog te melden dat het inschrijfbureau alweer geen geweldige opkomst te melden heeft. Hoe kan dat nou! We hebben 950 leden en met een paar extra gasten erbij zouden we toch bij iedere tocht minimaal zo'n duizend wandelgasten op de been moeten krijgen.

Het is nu drie uur en nog 20 km voor de boeg. Dat moet lukken, houd ik mezelf voor.

Zie ik in de verte dan toch zand, of is het een fata morgana? De route-uitzetter heeft het waarschijnlijk ook gezien, want we veranderen van richting, linksaf, rechtsaf, enzovoorts. Eindelijk

is er geen ontsnapping meer mogelijk en laat de decorontwerper het zand aan onze eigen fantasie over. Rechtsaf en dan maar zien waar je uitkomt. Gelukkig staat er op geregelde afstanden nog een gele pijl.

Bij een beetje wind wordt alles wat hier boven de grond uitsteekt gezandstraald, en het waait vandaag behoorlijk... Midden in deze sahara zien we plotseling een vennetje, een stukje verloren paradijs in deze onafzienbare zandvlakte - met ruim 2200 ha het grootste stuifzandgebied van Europa. Na het verlaten ervan kom ik weer onder de bomen terecht. Er volgt een wirwar aan paden die elk gevoel voor richting uitvlakken. Plotseling toch weer een teken van een bewoonde wereld: De Rustende Jager, prachtig gelegen middenin een bekoorlijk landschap. De stempelpost is reeds lang geleden opgeheven, maar ik krijg nog wel een stempel van de gastvrije ober, die mij ook een heerlijk rood sapje opdient. De dorst komt opzetten!

Nog 10 km te gaan en het is vijf uur. Dirk en Monique vertrekken tegelijk met mij en in elkaars zicht wandelen we richting de thuishaven. In een gesprek met Dirk kom ik erachter dat hij ten onrechte niet voorkwam in ons clubklassement van het afgelopen jaar. Hopelijk kan ik dit gemis goedmaken met dit verslag. Maar ik wil erop wijzen om vooral door te geven dat je een bepaalde tocht hebt uitgewandeld. Ik ben nu eenmaal geen helderziende!

Het parkoers wordt er ondertussen niet gemakkelijker op. Wat eerst gewone slingerpaden door het bos waren, zijn nu slingerpaden over niet onaanzienlijke heuveltoppen. En dan ben je al ruim over de zeventig en heb je al ruim 50 km te voet onder de schoenen door laten gaan...

Op 55,9 km wacht Piet van Buul mij op met soep, wat erg welkom is. De laatste stukjes zijn gedeeltelijk verhard, waarna we over een zandpad langs de IJzeren Man en achter de camping om de finish bereiken. De klok wil bijna zeven uur slaan als ik me voldaan afmeld. Deze 'mini Bossche 100' had alles in zich wat een wandelaar zich maar kan wensen. Dank aan iedereen die deze tocht heeft mogelijk gemaakt! En tot een volgende keer.

-Ad van Asten-

Van Land's End naar John O'Groats (3)

Zondag 3 september 8e etappe

Holne - Chagford 35 km

Het regent nog steeds, dat is geen vrolijk vooruitzicht. Dus wordt het stadje Chagford ons einddoel voor vandaag. De kleren liggen allemaal keurig netjes op een stapel gereed, schoon en droog. Zelfs de schoenen zijn een eind opgedroogd. Georgina gaat onmiddellijk telefoneren naar allerlei adressen in Chagford om een B&B te vinden. Gek toch dat alles om deze tijd van het jaar nog vol zit, maar ook zij weet via haar kennissenkring een overnachtingsadres te vinden. Dat geeft wat zekerheid voor vanavond. Ondertussen hebben wij weer een uitgebreid Engels ontbijt naar binnen gewerkt.

Om 09.15 uur nemen we afscheid van deze wonderbaarlijke gastvrouw. Een extra bijdrage op de overnachtingsprijs is wel verdiend. Wat een vriendelijke en gastvrije mensen zijn dat toch altijd van die B&B's, en wat een prima service!! De regenjacks gaan aan en Georgina maakt nog wat foto's van ons vertrek. In plaats van na Holne direct de moors op te gaan, houden wij de verharde weg aan en komen bij New Bridge terug op de TMW.

De smalle brug is gebouwd in de 15e eeuw en de breedte is nooit aangepast aan het moderne verkeer. Voor auto's is het dus erg krap. In de zomermaanden is een informatiebureau over het National Park geopend. We maken er een

babbeltje met een mevrouw die ons wat folders meegeeft. Het is droog geworden, de zon gaat schijnen, en de rest van de dag is het prachtig warm weer. Wat een verschil met gisteren! De weg gaat steil omhoog naar Lower Town, en we klimmen dan door met een helling van meer dan 20% naar Leusdon. Dat is behoorlijk zweten.

Ponsworthy Bridge is het volgende dorp. Er is geen horeca aanwezig, dus wandelen we maar door met het uitzicht op de hoge kale heuvels naast ons. De hoogte van zo'n heuvel ('tor') varieert tussen de 300 en 500 meter. We slingeren daar een beetje tussendoor en rond de middag arriveren we in Widecombe.

Widecombe-in-the-Moor is 'a honey-pot full of daytrippers in the summer' - zegt de wandelgids, maar ook op deze zonnige septemberdag is het er razend druk. Het is dan ook een prachtig, midden in het National Park gelegen dorpje van waaruit de mensen wandelingen maken. Er zijn leuke winkeltjes met kunstnijverheid. De 16e eeuwse St. Pancras kerk staat prominent op een groot plein. Op de begraafplaats staat de grafsteen van William Henry Baskerville, een beroemde familie in Dartmoor waarover de schrijver Conan Doyle het boek 'Hound of the Baskervilles' heeft geschreven. Wij bekijken de winkeltjes en drinken koffie in The Old Inn, waar het al gezellig druk is.

Om 12.30 uur gaan we de route van de TMW weer op over mooie rustige land-

wegen. Ook hier in de heggen zijn volop bramen en daar moet Piet toch telkens een handvol van plukken.

Het is een beetje vreemd dat je op de Two Moors Way uit verschillende routes kunt kiezen. Er is een 'western' route, een 'central' route en een 'eastern' route, die wij aanhouden. Vlak voor Chagford komen alle routes weer tesamen.

Behalve veel schapen zien we nu ook grote kuddes Dartmoor pony's rondlopen. Het is een eenzaam gebied met hier en daar een boerderij en we zien weinig dorpjes. We wandelen een stukje langs de Webburn River, de rivieren in Dartmoor National Park zijn helder schoon en je kunt er de ijsvogel, waterspreeuw, en zelfs otters zien. Sinds we van het South West Coast Path af zijn, hebben we geen andere wandelaars meer gezien, behalve de twee van gisteren in de natte moors. We passeren Ley Farm Manor, en een paar mijl verderop Natsworthy Manor waar de Duke of Somerset soms woont. Het zijn kasteelachtige huizen met hele parken er omheen.

Om kwart over drie arriveren we in het stadje Chagford, al vroeg bekend om zijn tinmijnen en bij koninklijk besluit in 1305 aangewezen als één van de eerste drie 'stannary towns' in Cornwall en Devon, met een aparte rechtspraak voor iedereen die in deze industrie werkzaam was. Later werd het tin verdreven door de wol-industrie. Nu is het een regionaal winkelstadje en de win-

kels zijn hier ook op zondag open. Ons B&B-adres is de Bullers Arms, dat eigenlijk vol was, maar door de relaties van Georgina is er voor de twee 'Dutchies' toch een kamer beschikbaar. De kamer is in een apart gebouw naast het restaurant, dat is lekker rustig. We spoelen onze bezwete kleren uit en hangen ze in de zon te drogen. Daarna gaan we het stadje verkennen en slaan wat proviand in voor de andere dag. Tijdens een biertje heeft Piet alle tijd om een stuk voor het verslag te schrijven. Het is wel eens prettig om niet al te laat op een overnachtingsadres aan te komen.

Maandag 4 september 9e etappe

Chagford - Tiverton 45 km

De planning voor vandaag is om tot aan de plaats Tiverton te komen. We zijn al vroeg uit de veren, kunnen meteen ontbijten en zijn al om 08.00 uur op pad. Het is prima weer vanochtend en dat zal de hele dag zo blijven. Buiten Chagford gaan we de Rushford Bridge over en volgen de markeringen van de Two Moors Way langs de oever van de Teign. Een paar mijl verder passeren we de oprijlaan met een mooie poort naar Castle Drogo, maar van het kasteel zelf zie je niets; dat is nog een kilometer het land in. 'Drogo' is de Latijnse naam voor 'drew' en het eerstvolgende dorpje heet Drewsteignton. Er is een Drewe Inn en bordjes geven aan dat er ook B&B's zijn.

Bij Veet Mill Farm nemen we de laatste foto van de markering van de TMW en dan verlaten wij definitief deze wandelroute en gaan richting Cheriton

Bishop. Vanaf nu volgen we de beschrijving van End-to-End wandelaars die we van internet afgeplukt hebben, tot aan de stad Bath. We komen langs een camping en kijken even of er al wat open is voor de koffie. Er is geen kantine, maar binnen een paar minuten heeft de eigenaar een pot koffie voor ons gezet. Met koeken erbij. Alweer een goede service!!

Op een grote kaart van de camping bestuderen we welke route we het beste kunnen lopen naar Crediton, de eerstvolgende grote plaats waar we door moeten. Voorbij Cheriton Bishop gaan we de grote snelweg A-30 over en nemen dan de lokale weg naar Crediton, wat nog een zeven mijl te gaan is. Om 13.00 uur lopen we de stad binnen en vinden een tearoom voor de lunch. Het is er afgeladen vol met winkelpersoneel en schooljeugd die er een broodje komen eten. Crediton is de geboorteplaats van Bonifatius, die na een carrière als aartsbisschop van Duitsland nog geprobeerd heeft om de Friezen te bekeren, hetgeen hij in Dokkum in het jaar 754 met de dood moest bekopen. Bij de Holy Cross Church staat een standbeeld van de heilige Bonifatius en een informatiebord.

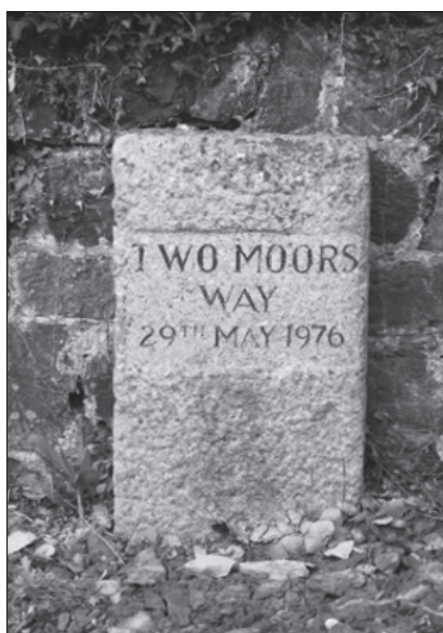
We gaan Crediton uit via een drukke buitenwijk. Bij een brug over een rivier bewonderen we een kudde koeien die in het water staan en het daar kennelijk goed naar hun zin hebben. Dan de weg naar Shobrooke. Nu we het Dartmoor National Park uit zijn, wordt het landschap telkens vlakker, weilanden en akkers volgen elkaar regelmatig op. Er is weinig verkeer op de rustige land-

weg en na een kilometer of tien bereiken we het dorp Thorverton.

Het is inmiddels vier uur in de middag, we hebben ongeveer 37 km afgelegd en vinden het wel mooi voor vandaag. We zijn eigenlijk toe aan een pint. De pub is echter nog gesloten en we vragen aan voorbijgangers of er wellicht een B&B is. Niemand die iets weet en we worden verwezen naar het Ruffwell Inn Hotel, een paar kilometer verderop.

Eigenlijk hadden we in Thorverton zelf de Exe-Valley-Way willen nemen naar Tiverton, maar eerst maar eens in de Inn kijken. Die heeft wel een pint voor ons, maar het hotel is al een paar jaar gesloten. Piet heeft nog een paar B&B-adressen van Tiverton in zijn rugzak en de bardame wil wel bellen voor ons of daar plaats is. De eerste de beste is raak en we kunnen terecht in de Angel Guest House, in het centrum van Tiverton. Het is nog wel een zeven mijl naar Tiverton en we hebben voor vandaag wel genoeg gewandeld. Een kwartier later stopt de bus voor de deur en neemt ons mee naar de stad.

Angel Guest House is niet echt een luxe B&B, maar de kamer ziet er netjes uit, evenals het sanitair. De overnachtingsprijs is dan ook wat minder. We kunnen de natte kleding inleveren en de andere ochtend ligt alles schoon en droog op een stapeltje klaar. De White Ball Inn is een aardig restaurantje, en we komen tot de ontdekking dat een pint hier slechts de helft kost van wat we tot nu toe betaald hebben. Voor ons beiden staat even later een grote steak voor onze neus. Bij de Tesco (24 uur per dag open!) doen we wat inkopen voor de andere dag.

Dinsdag 5 september 10e etappe

Tiverton - Taunton 39 km

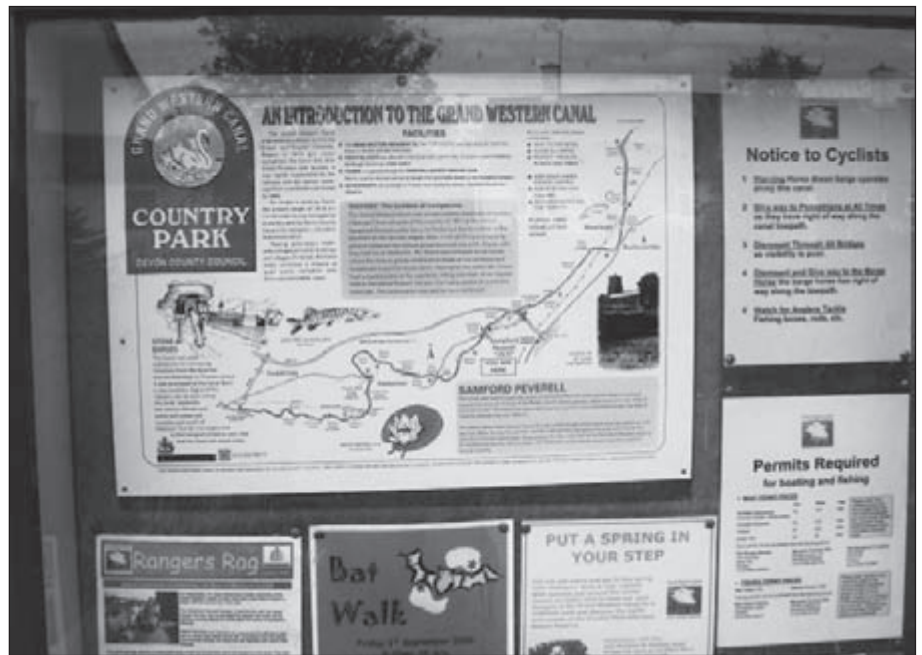
Tijdens het ontbijt belt onze gastvrouw Angela voor ons naar een B&B adres in Taunton, en in de Elm Villa is plaats voor ons. Op dit stuk van de route heeft Piet de telefoonnummers gevonden in verslagen van andere LEJOG-wandelaars. Helaas vergeten we om naar het adres te vragen, maar dan bellen we nog wel een keer als we in Taunton aankomen.

Volgens de beschrijving is het een gemakkelijk te volgen traject van zo'n 40 km. Eerst een stuk van 18 km langs een kanaal en dan een pad langs de River Tone. "Hoofdzakelijk een vlak landschap zonder noemenswaardige heuvels", aldus onze vertaling van de zeer summiere routebeschrijving van ongeveer zes regels. De werkelijkheid zal toch iets anders zijn.

Buiten de stad pakken we het jaagpad van het Grand Western Canal op. Hoewel er een paar boten liggen is er van scheepvaart niet echt sprake, want het kanaal gaat van niets naar niets! Ooit was het de bedoeling dat in het zuidwesten van Engeland een heel netwerk van kanalen zou ontstaan om tin-, koper-, ijzererts en vooral kalkzandsteen te vervoeren naar de vele fabrieken. Vanaf Tiverton begon het graafwerk richting Taunton, maar ongeveer halverwege, toen men sluizen moest gaan aanleggen om door de heuvels te gaan, was het geld op. Tegelijkertijd kwam ook de stoomtechniek op gang en kwam er een netwerk van spoorwegen. Het vervoer per spoor ging veel sneller dan over het water en men stopte abrupt met het doortrekken van het kanaal, dat dan ook gewoon doodloopt ergens 'in the middle of nowhere'. Nu is het een natuurgebied en het enige dat we op het water zien, zijn zwanen, ganzen, eenden en andere watervogels.

Bij elke afslag staat een informatiebord en kun je precies zien hoever je bent gevorderd. Het jaagpad wordt vooral bevolkt door joggers en hondenuitlaters. Verder maakt het deel uit van een fietsroute. Bij alle onderdoorgangen van de bruggen staat een waarschuwingbord dat de fietsers daar moeten afstappen; het is nogal krap om er langs te gaan. Maar wij komen geen fietsers tegen, net als alle vorige dagen.

Bij het plaatsje Sampford Peverell verlaten we even het kanaal en gaan het

dorp in om te kijken of er al iets open is voor de koffie. Helaas zijn we veel te vroeg, dus drinken we wat van onze eigen voorraad uit de rugzak op het terras van de pub. Na 18 km loopt het kanaal inderdaad abrupt dood tegen een weg. "From here the route meanders through all sorts of terrain, country lanes and follows the bank of the River Tone to the village Greenham Weir. Take the road to Bradford-on-Tone along the 'Two Counties Way' to Taunton." Dat is de enige beschrijving van de route die we hebben gevonden om in Taunton te komen. Het is gemakkelijker geschreven dan gelopen; daar komen we nog achter.

We volgen een onverhard pad voorbij het einde van het kanaal, en zien een soort bedding vanwaar het had moeten worden doorgetrokken. Aan het einde van het pad is de vraag: waarheen? Links of rechts, of rechtdoor het weiland in. Onze kaart is te summier voor een antwoord, dus gokken we op het weiland. En ja, beneden ons ligt het riviertje, er loopt een smal pad langs, en we zien zelfs de markering van de Two Counties Way. Het is niet gemakkelijk lopen door de weilanden, heuvel op en af, en dat kost in de warmte van de middag weer aardig wat zweetdruppels. Nog een paar weilanden en landweggetjes verder lopen we tegen een wat grotere plaats aan en denken dat het Bradford moet zijn. Het stadje blijkt echter Wellington te heten en we zijn dus een beetje zuidelijk van onze route uitgekomen.

Bij een winkeltje kopen we wat te drin-

ken en bekijken ondertussen wat we zullen doen. Om nog naar Bradford te gaan is een grote omweg, dus nemen we de kortste weg naar Taunton. Dat is nog een 5 mijl te gaan. Het is niet prettig lopen langs de erg drukke verkeersweg. De Engelse wegen zijn niet ingesteld op voetgangers of fietsers, er zijn geen trottoirs en zelfs geen bermen, dus moet je altijd op de weg zelf lopen. De hoge heggen groeien tot pal aan de weg en als je niet uitkijkt word je door het verkeer de braamstruiken ingedrukt.

Om half vijf zijn we in het centrum van Taunton bij het busstation en bellen naar het nummer van de Elm Villa voor het adres. Dat blijkt een kleine 2 mijl terug te zijn, ongeveer waar we net vandaan kwamen! Eerst maar eens een pint drinken, en dan lopen we naar het opgegeven adres, in de buitenwijk Staplegrove. Een bus was ook mogelijk geweest maar een half uur lopen kan er nog wel bij.

Elm Villa is een groot en statig landhuis; het lijkt wel een kasteel. Ook mevrouw Ferguson ziet er uit als een adellijke dame. We krijgen een prachtige kamer-en-suite en luxe badkamer. Je vraagt je af waarom deze mensen nog een B&B houden? Susan Ferguson geeft aan dat zij geen officieel B&B adres is, maar voor End-to-End wandelaars maakt zij een uitzondering. En dat allemaal voor de prijs van £ 25,00. In de grote eetkamer bewonderen we de schilderijen aan de muur en de familieportretten. We nemen een lekker bad, trekken schone kleren aan en gaan in de King's Arms eten.

Woensdag 6 september 11e etappe Taunton - Glastonbury 35 km

In de grote luxe eetkamer staat het English breakfast al klaar als we beneden komen. Het ontbijt-servies is van prachtig porselein en het bestek is van het mooiste tafelzilver. De tv-serie 'Schone Schijn' met Mrs. Bouquet is er niets bij, want dit is allemaal echt. Onder-tussen vertelt Susan honderduit over haar kinderen die natuurlijk de beste privé-scholen en universiteiten hebben bezocht en nu een uitstekende baan hebben.

Om 08.15 uur nemen we afscheid van Mrs. Susan en met een laatste blik op het landhuis en de weidse omgeving gaan we de straat uit. De weersverwachting is dat het een warme zonnige dag zal worden. Behalve die ene dag dat we in de Moors werkelijk verschrikkelijk slecht weer hebben gehad, is het altijd prima wandelweer geweest. We hebben dan ook geen lichamelijke klachten ondervonden. Met deze overwegingen verlaten we de Taunton aan de oostzijde, en zijn daar toch een uur mee bezig omdat we helemaal aan de westkant verbleven.

We pakken het jaagpad langs het Tauntonkanaal op en houden dit een vijf mijl aan naar Creech St. Michael. Nadat we het industriegebied voorbij zijn gegaan, zien we nu mooie villa's langs het water met grote tuinen. Ook vandaag is er bij het kanaal weinig te beleven, op een paar joggers na en een familie zwanen die zich luidruchtig laat horen. Sommigen wensen niet van het

pad af te gaan zodat we er voorzichtig omheen lopen. We gaan de brug over en maken bij het dorp Ham een kleine doorsteek naar de River Tone, en volgen dan de oever over een graspad. Er komt een vreemdsoortig vaartuig op ons af; het blijkt een soort maaier te zijn die de onderwaterplanten snoeit, zodat de rivier bevaarbaar blijft. De rivier is hier een stuk breder dan waar we gisteren liepen en we zien nu wel een paar motorjachtjes varen; dat geeft toch wat leven op het water.

Bij het dorpje Knapp verlaten we de rivier en wandelen dan verder over rustige landwegen naar North Curry. De plaatselijke Inn is nog gesloten zodat we in de supermarkt wat melk en broodjes kopen. De picknickbank van de Inn is een goede plek voor een eerste pauze. Het is de planning dat we vandaag naar de Youth Hostel van Street zullen wandelen, dat is ongeveer 35 km. We hebben niet van te voren besproken maar rekenen erop dat er voldoende plaats zal zijn. We zijn ondertussen in de provincie Somerset terechtgekomen en volgen nu de bordjes van de 'West Deane Way' richting Burrow-Bridge. Het gebied heet West-Sedge-Moore en is een oud veenlandschap met kanalen en sloten. Het is totaal vlak en wordt ook wel een Hollands polderlandschap genoemd. Uiteraard waren het Hollanders die het moerasgebied ontgonnen hebben door dijken aan te leggen. Bij het dorp Meare-Green is een veenmuseum, The Willows & Wetlands Visitor Centre, waar we even een bezoekje

brennen. Vooral aandacht wordt er gegeven aan de wilgentakken-industrie voor het maken van manden en dergelijke.

We gaan verder door Curload, dat bekend staat als het dorpje van de zadelmakers, en wandelen weer langs de River Tone. In Burrow-Bridge steken we de A-361 over en volgen een pad langs een kanaal en rustige weggetjes naar Middlezoy. Het is zachtjesaan tijd voor de lunch en we stappen The George Inn binnen en bestellen stokbroodjes met kaas. Eigenaar Graeme Bell zit een poosje naar ons te luisteren en weet dan dat we uit Holland komen. Hij kan ons verstaan omdat hij jarenlang in Zuid-Afrika heeft gewoond en nog heel goed Afrikaans spreekt. We babbelen leuk met elkaar, waar de anderen in het restaurant niets van begrijpen. Na het lunchen wijst hij ons de route naar Grey-Lake (via de achterdeur) en wenst ons veel succes.

De routebeschrijving geeft na Grey-Lake aan: "Over a short burst of the A-361 turns right at Grey-lake bridge to follow the King Sedgemoore's Drain as far as Cradle Bridge". Dat is op ons routekaartje ook goed te zien, dus slaan we bij de brug rechtsaf het weiland in, over een voetspoor langs het kanaal. Een kudde jonge stieren loopt uit nieuwsgierigheid met ons mee en ze duwen zelfs hun kop tegen ons aan. Een paar mijl verderop staan we plotsklaps voor een zijkanaal, dat was nog niet de bedoeling en er is ook geen brug te zien. Even een stukje met dit zijkanaal oplopen en dan krijgen we weer een dwarssloot. Ergens klopt hier iets niet. We roepen naar een visser aan de overkant van het kanaal waar de Cradle-Bridge moet zijn en hij wijst naar een punt in de verte. We blijken aan de verkeerde kant van het kanaal te zijn en moeten het hele eind terug. Weer met de stieren in onze rug. Een uur later zijn we terug op de weg waar we vandaan zijn gekomen. Dat schiet dus niet op.

We hebben er geen zin meer in om aan de andere kant van het kanaal weer door de weilanden te gaan en we besluiten om de gewone weg aan te houden richting Street. Helaas wordt het later op de middag steeds drukker en als de A-361 aansluit bij de A-39 wordt het helemaal een gekkenhuis. De vrachtwagens rijden rakelings langs ons heen, het is levensgevaarlijk! Na een paar on-

overzichtelijke bochten hebben we er genoeg van, dit is niet te doen. Bij een Inn stoppen we, en als er een bus aankomt steken we een hand op en stappen in. De bus gaat naar Glastonbury, een paar mijl voorbij Street en we zien dat de weg daar naar toe voor wandelaars totaal ongeschikt is.

Glastonbury of Avalon is beroemd vanwege zijn abdij waarvan gezegd wordt dat het de eerste Christelijke kerk was die in Engeland gebouwd werd. Volgens de legende zou Joseph van Arimathea, de oom van Maria, hier samen met Jezus op bezoek zijn geweest. Toen hij later alleen terugkeerde zou hij een gebedshuis hebben gemaakt van wilgentenen, de latere Mariakapel. Verder zouden monniken in 1191 het graf van King Arthur in de abdij van Glastonbury hebben ontdekt (ook dit is een legende omdat er nooit een King Arthur bestaan heeft). Wim kan er veel over vertellen want hij heeft hier vlakbij een aantal jaren gewoond.

Tegenwoordig is de stad meer bekend als centrum van de New Age beweging. Het hele landschap zou een sterke energie uitstralen, met geneeskundige bronnen, heilige heuvels en plaatsen. Er komen veel jongeren op af en er zijn veel winkels met boeken over de Kelten, Druïden, Boeddhisme en New Age. Er zijn symposia en lezingen, er worden cursussen gegeven in rune-tokens en in café Galatea kunnen ziel en lichaam eten.

Wij staan op de Market Place en zijn op zoek naar een overnachtingsplaats. Een

aantal B&B's is vol, maar het Backpackers Hostel op het Marktplaatsje heeft nog een 'twin room' beschikbaar. Een overnachting kost £ 17,50 zonder ontbijt; dat kan vanaf 09.00 uur in het naastgelegen restaurant. Op het terras van The Crown drinken we een pint en zoeken daarna de badkamer op. Wat later vinden we een aardig visrestaurant en na het eten brengen we de avond door op hetzelfde terras met op de achtergrond geluiden van de voetbalwedstrijd Engeland tegen Macedonië. Het schijnt niet zo goed te gaan voor de Engelsen want we horen nogal veel boegeroep.

Onder het genot van een wijntje kijken we terug op de wandelingen van de afgelopen dagen en dan is het jammer dat de route zo summier beschreven is. Je hebt eigenlijk veel beter gedetailleerde kaarten nodig om zelf je route te kiezen. Maar van de O.S. kaarten (1 op 25.000) heb je er ontzettend veel nodig. Dat betekent heel veel kilo's extra sjouwen (of de kaart na gebruik weggooiën) en het is een behoorlijk kapitaal. Ook de afstanden die vermeld zijn kloppen van geen kant, er is zeker alleen op de verkeersborden gekeken terwijl we toch veel door de weilanden, over openbare voetpaden en kleine landweggetjes liepen.

We bekijken de etappe van morgen naar Bath, maar vinden de afstand van 48 km toch te lang voor één dag. Waarschijnlijk zal de stad Midsomer Norton ver genoeg zijn. Dan kunnen we dezelfde middag nog met de bus naar Bristol om daar te overnachten.

Donderdag 7 september 12e etappe *Glastonbury - Midsomer Norton 45 km*

Het was in het hotel een vrij rumoerige nacht. Om een uur of drie worden we wakker van een vechtpartij met veel geschreeuw. Omdat er geen ontbijt is, moeten we tot een uur of negen wachten voordat er op de markt een coffeeshop open gaat die – inderdaad – koffie schenkt. We kopen er wat broodjes bij. Het is dus een stuk later dan gewoonlijk dat we op pad gaan. We verlaten de stad via de High Street waar de winkels namen hebben als: 'The Physic Piglet' en 'The Speaking Tree'. We zien dat de kolenboer bij de huizen nog steeds zakken steenkool aflevert. We nemen de route over de Long Drove. Die is inderdaad erg lang en we kunnen kilometers (mijlen) ver kijken in het polderlandschap. Kaarsrechte sloten en veel watervogels; we zien zelfs veel reigers. Liepen we gisteren door King's Sedge Moor, nu wandelen we door Queen's Sedge Moor. Langs de weg staan merkwaardige stenen, zogeheten 'stone marks' die allemaal naar de stad Wells verwijzen. De stad is in de verte te zien en de naam Wells komt van de vele bronnen in de tuin van het Bisschoppelijke Paleis. De huidige – enorm grote – kathedraal is gebouwd tussen de 12e en de 14e eeuw.

Aan het einde van de Long Drove wordt de omgeving wat heuvelachtiger. We zijn nu in de uitlopers van de Mendip Hills, een uitgestrekte heuvelrug tussen Bath en de kust, vol met grotten en canyons. Een laatste blik op de Glastonbury Tor en dan gaan we de heuvels over richting Dulcote. Het is elf uur en zoals elke dag hebben we om deze tijd trek in koffie. Bij een landhuis zijn een paar mensen in de tuin aan het werk en we vragen of er in het dorp Dulcote een pub of winkeltje open is. Er is echter helemaal niets en het volgende dorp waar wat te krijgen is, ligt zeker 5 mijl verder en voor ons de verkeerde kant uit.

De vriendelijke vraag is of wij misschien wat willen drinken. Daar hebben wij wel oren naar, en even later staan er op de tafel in de tuin een paar overheerlijke bekers koffie klaar. Met lekkere koeken! Karen Smallwood vraagt of we nog meer willen en als we zeggen dat we vanochtend eigenlijk niet ontbeten hebben worden er nog meer broodjes en koeken neergezet.

Van betaling wil ze totaal niet weten. We praten nog een poosje gezellig met elkaar over onze wandeltocht en Karen laat ons het vakantie-appartement zien dat ze verhuurt.

Het wordt tijd om verder te gaan en we gaan door het dorpje Dulcote richting Dinder. Er gaat een mooi klein weggetje naar het kasteel dat we in de verte zien liggen en dat is ook onze route. Halverwege worden we tegengehouden door personeel van Measbury Castle. Ze zeggen dat het particulier terrein is, dat hebben we evenwel niet gezien toen we de weg op liepen. Dan maar terug, en ook nu zien we niets dat wijst op een verboden toegang.

Langs de straten van het dorpje Dinder lopen waterkanaaltjes die allemaal de richting van het kasteel uit gaan en we denken dat het misschien is bedoeld voor watervoorzining van de tuinen en parken van het kasteel. We nemen de weg naar Gurney Slade en lopen tussen de hoge heggen met veel rijpe bramen. Het landschap golft wat op en neer met soms een pittig hellinkje. Het is zoals elke dag prachtig weer, alleen is er nu wat meer wind.

In een winkeltje kopen we melk en broodjes voor de lunch die we iets verder in de berm houden. We passeren nog het langgerekte dorp Chilcompton en dan wandelen we om drie uur het stadje Midsomer Norton binnen. Helaas is er geen tijd voor een nader bezoek aan deze regionale marktplaats want de bus naar Bristol komt net aanrijden. Ruim een uur later staan we op het busstation van deze grote stad.

Het is even wennen aan al het drukke verkeer. Eerst maar eens zoeken naar een overnachtingsadres. We zijn nog maar net de hoek van de straat om en daar ligt het Premier Inn Hotel. Voor £ 31,00 per persoon hebben ze voor ons een prima 2-persoonskamer op de achtste etage. Vlakbij is een pub waar we een pint drinken op het goede verloop van ons eerste gedeelte van de LEJOG wandeling. Restaurant Beafeater van de Premier Inn serveert een goede avondmaaltijd.

Vrijdag 8 september

De terugreis: Bristol - Soest

We kunnen vanochtend lekker laat opstaan want we hadden gisteren al gezien dat we pas om half elf de bus naar het vliegveld hoeven te nemen.

We drinken een heerlijke beker koffie op het busstation en dan naar Bristol Airport. Het inchecken gaat nu een stuk strenger, de schoenen moeten uit en iedereen wordt gefouilleerd. We zien dat het vliegtuig van Easyjet naar Schiphol een uur vertraging heeft. Eindelijk zijn we de lucht in, en dan is het toch opmerkelijk dat de vertraging grotendeels weer ingelopen wordt en we mooi op tijd op Schiphol landen.

Op Schiphol gaan we de controle door, pakken de rugzakken van de band en nemen de trein naar Baarn waar Janny al staat te wachten. Wim wordt thuis

gebracht en dan zit het eerste gedeelte van LEJOG er op. De planning kan beginnen om het tweede gedeelte uit te werken. Dat is bedoeld voor 2007 en dan starten we uiteraard in Midsomer Norton om dan via Bath de Cotswolds Way en de Heart of England Way te volgen naar het noorden.

Maar eerst een terugblik. Vanaf Land's End naar Midsomer Norton hebben we ruim 400 km afgelegd. Vooral het begin over het South West Coast Path was erg mooi, maar wel een stuk zwaarder te lopen dan we hadden verwacht. Ook het traject door het Dartmoor National Park over de Two Moors Way was prachtig. Jammer dat dit nou net de enige dag was die we voor het grootste deel in de stromende regen hebben moeten doen, waardoor we weinig gezien hebben. Wel was het een apart avontuur om in dat ruige gebied de weg te vinden.

De verbindingstukken ('links') waren iets minder aantrekkelijk, maar dat kwam vooral omdat de routebeschrijving niet altijd duidelijk was en we daar geen gedetailleerde kaarten van hadden. De B&B's onderweg waren op één enkel adres na uitstekend, met een bijzonder gastvrije ontvangst en excellente verzorging. We stonden er telkens verbaasd over wat ze allemaal doen voor hun gasten die maar voor één nacht voorbij komen.

-Piet Jansens-

CONSTANT AAN DE WANDEL

Winterserietocht RS80 in Woerden

Op zaterdag 17 februari 2007 organiseerde RS80 zijn wandeltocht vanuit het Bredius-honk te Woerden. De start was om 9.00 uur. Al gauw liepen we door het park tot aan een drukke weg, waar overgestoken werd. Daarna via het smalle pad langs de Oude Rijn tot aan Breeveld en via fietspaden langs volkstuinten tot aan een lichtmast, waar we via een brug de grasdijken bereikten. Aldaar aangekomen volgden we de Potterskade (zeer smalle paadjes) tot aan de boerderijen. Dan via het Dijkgraafpad naar Harmelen. Daar liepen we door het dorp via winkelstraten naar de Tiendweg, waar de verzorging was. Ieder nam koffie of soep of chocomel plus gevulde koek. We zetten de tocht voort door het bosgebied Vijverbos met vele waterpartijen (eigendom van het Stichts Utrechts Landschap) en dan via Breudijk en Eikslaan (grindweg) naar Haarzuilens, waar in restaurant De Vier Balken de horecarust was. Na de pauze via de Bochtdijk langs het kasteel De Haar en via Gerverscop en Hollandse Kade naar Kamerik, waar in een woning aan de Meidoornlaan de fruitpost was; ieder kreeg een banaan. Het was voor de eerste keer in de geschiedenis van RS80, dat een fruitpost werd ingericht. Vervolgens via de Mijzijde en parken naar de finish. Het was een mooie tocht met veel afwisseling. Het was droog en zonnig weer. Er gingen van start 479 wandelaars.

-Constant Dedel-

UIT DE MEDIA

Parken voor Nordic Walkers

Wie gaat googelen op 'Nordic Walking Park' komt al snel terecht op allerlei Duitse websites, want het wandelen met stokken heeft daar een nóg grotere vlucht genomen dan bij ons. Zo'n anderhalf miljoen Duitsers – jong en oud – zijn ervoor gewonnen, en dus blijven de speciale voorzieningen niet achter.

In alle uithoeken van Duitsland kan de op comfort gestelde wandelaar een arrangement boeken in een zogeheten Nordic Walking Park. Niet zelden in combinatie met faciliteiten op het gebied van wellness; ook dat past helemaal in de *Körperkultur* van de oostburen.

Overigens maken ook gewone wandelaars graag gebruik van deze routes, die vaak door prachtige natuurgebieden lopen. In sommige regio's zijn de paden bovendien met elkaar verbonden, zodat men langere afstanden kan lopen. Doorgaans is er ook keuze uit zware en minder zware parkoersen. Het belang van de commercie blijkt wel uit het feit dat vele Duitse websites gehost worden door fabrikanten van stokken en ander materieel; één park heeft zelfs al zijn wandelroutes opgedragen aan de verschillende sponsors.

In Nederland bestaat sinds kort nu ook zo'n Nordic Walking Park. Het is een grensoverschrijdend initiatief, waarbij de Limburgse dorpjes Beesel en Swalmen en het Duitse Brüggen voor in totaal 110 kilometer Nordic Walking routes hebben samengesteld.

Bronnen: internet & E.D. 3 maart

Duitsland te voet

Om het wandelen in Duitsland te promoten bij Nederlanders, heeft het Duitse verkeersbureau de (gratis) brochure 'Duitsland te voet ontdekken' uitgebracht, te bestellen via 0900-1091029 (en dat is dus niet gratis). Ruim 70 wandelroutes worden er beschreven.

Bron: www.duitslandactief.nl

Boxtel, 25 februari 2007

De Unox Hartje Winter Wandeling

Weet niet, of deze vleesgroothandelaar deze tochten ook in vorige winters heeft georganiseerd, maar dit jaar was de winter op zondag 25 februari ver te zoeken. Hoorde bij toeval over deze wandeling, en dacht dat ze toen alleen maar in Epen in Zuid-Limburg werd gehouden. Maar na internet geraadpleegd te hebben, bleek er in iedere provincie een Unox-wandeltocht te zijn. Voor de echte wintersfeer had men naar Ede (Gelderland) moeten gaan, want daar had men duizenden kilo's sneeuw aangevoerd, zodat je er sleetje kon rijden, sneeuwballen gooien en andere vormen van sneeuw- of ijspret kon beoefenen.

Ik ging naar Boxtel, waar de plaatselijke club de Keistampers voor Unox de honneurs waarnam. Ze moesten daarvoor uitwijken naar een andere school dan hun vaste locatie, het Jacob Roeland-lyceum. Het was die dag dus een beetje lente-achtig weer, weinig wind, een zonnetje en een temperatuur van rond de 10 graden. De inschrijving was gratis, waardoor men op die dag 738 wandelaars in Boxtel kon ontvangen. Wat dat betreft hadden de Keistampers meer geluk dan OLAT bij hun laatste winterserietochten. Zal de volgende keer in Cromvoirt maar weer eens gaan, per slot van rekening maken vele enkelingen een groot geheel.

Waar de mensen dus ook op afkwamen, waren de soep, de wanten en de wintermuts, die men gratis kreeg. Omdat ik laat startte, kon ik van de club na afloop in principe nog vijf extra setjes krijgen, maar wat dat betreft ben ik geen echte (=inhallige) Nederlander: ik nam er maar één!

Na de start staken we al gauw de oude autoweg Eindhoven-Den Bosch over. Aan de overkant liep een mooi breed fietspad door een nog niet zo oude wijk; daar konden we dus dankbaar gebruik van maken. Drie kilometer verderop staken we de A2, over en toen kwamen we in meer agra-

risch gebied. En toen we bij de boorden van de Dommel aankwamen, konden we ruim drie kwartier van de natuur genieten. Ik kwam niet zo veel wandelaars meer tegen, wat mij de gelegenheid gaf om de watervogels te bestuderen.

We verlieten de Dommel weer, en hoorden de kerkklokken van Gemonde luiden: zou daar de grote rust zijn? Maar daarvoor moesten we naar St. Michielsgestel, want daar had Unox bij een sportclub een grote tent neergezet. Welke sport daar beoefend werd, weet ik niet, want door de tent waren de sportvelden niet te zien. Men had daar straalkacheltjes staan, zodat we bij een temperatuur van 14 à 16 graden onze soep op konden eten. Na de rust nog even door een klein bos van enkele hectaren, en toen kwam het geluid van de A2 weer dichterbij. Van die weg mochten we een klein half uur genieten, want we konden haar niet oversteken, dus liepen we geruimte tijd over een parallelweg. Eindelijk kwam toen de 'verlossende' oversteek, en daarna liepen we toch weer in bossen. Het einde van de tocht kwam al aardig in zicht (de grootste afstand was 20 kilometer, dus voor de meeste OLAT-ters 'peanuts'). We kwamen Boxtel weer binnen via een chiquere wijk, U weet wel, zo'n stadsdeel waar de familie Flodder nog gewoond heeft. Ook kwamen we nog langs dé kerk van Boxtel en de markt, waar overigens mijn opa ooit nog een hotel exploiteerde.

Om kwart voor vier meldde ik me dus af en nam nog een paar kelken bij de Keistampers, weliswaar niet gratis, maar zeker ook niet duur. Volgend jaar loop ik deze tocht weer en hoop dan op meer winterse omstandigheden (vorst/sneeuw), en wie weet, neem ik dan toch drie setjes Unox-souvenirs mee uit het Boxtelse in plaats van twee!

-Peter van de Ven-

